

Oslavili svá životní jubilea

Ve 3. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tyto naši spoluobčané:

- Rejmont Vlastimil z Pecky – 88 let
- Domorádová Květa z Pecky – 87 let
- Grohová Ludmila z Pecky – 86 let
- Styblík Jiří z Pecky – 87 let
- Pavlíčková Miroslava z Kalu – 90 let
- Raisová Soňa z Bělé u Pecky – 90 let
- Hradecká Vlasta z Bělé u Pecky – 87 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustila:

- Božena Hylmarová z Pecky

Věnujme jí tichou vzpomínku.

Vítání občánků

V měsíci říjnu 2018 budou při slavnostní aktu vítání občánků do života přivítány tyto děti:

- Stoklas Jan z Pecky
- Svoboda Mikuláš z Vidonic
- Zaplatílek Adam ze Lhoty
- Hanhur Patrick z Vidonic
- Balihar Matouš z Pecky
- Murdych Prokop ze Lhoty
- Hutník Milan z Kalu

Rodičům přejeme, aby jim jejich ratolesti přinášely jen samou radost. Dětem i celým jejich rodinám přejeme pevné zdraví.

Diamantová svatba

20. září 2018 oslavili 60 let společného života diamantovou svatbu manželé Eva a Vladislav Reimontovi z Pecky. Touto cestou děkuje za péči a lásku syn Vlád'a.

Do dalších společných let přejeme hlavně hodně zdraví a spokojenosti.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v prosinci 2018.

Príspevky môžete průběžně vhažovat do novinové schránky úřadu městyse.

Uvitáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.

Uzávěrka příštího čísla bude 1. prosince.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zasláné příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.

září 2018, ročník XXVIII.

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová, Alena Nedomová,

Jan Murdych, Lenka Knapová, Petra Crhová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXVIII

číslo 3/2018

září–listopad 2018

Z obsahu:

- Provoz na cyklostezce zahájen... – str. 2
- A léto máme za sebou... – str. 5
- Dětem začal další školní rok – str. 6
- Tablo z první světové války čeká restaurování – str. 9
- Převrat v Pecce – str. 14
- Ježiholky z podhradí – str. 19
- Peckovští hasiči informují – str. 22

Poutová Pecka byla pecka!

„Přijel ses taky podívat na hezkou pout?“ zaslechla jsem přivítání dvou starších mužů na peckovském náměstí. 3. ročník Poutové Pecky je za námi, tak si ho pojdte společně se mnou připomenout.

Od jara nezaprší a nezaprší. Z novin, televizních obrazovek a internetu k nám proudí zprávy o rekordním suchu a minimu srážek. Každý čekal na vodu z nebe dlouhé týdny, ale že by musela zrovna uvést začátek Poutové Pecky? Ještě že na podium nastoupila peckovská kapela Náhoda! Déšť najednou nikomu nevalil. Organizátoři byli připraveni i na tento případ. Nic tedy nebránilo poslechu skvělé hudby, popíjení peckovského piva – ano, opravdu peckovského piva – a pokud byla někomu zima, mohl se zahřát medovinou. Náhoda předala štafetu trochu jinému žánru. Blues a rock rozproudila na pódiu kapela s veselým názvem Špinaví lůžři. A za lůžry je dle hudebního podání určitě nelze považovat. Kdo vydržel do pozdějších večerních hodin, mohl si připomenout historii našeho městečka ze starých fotografií. A opravdu se bylo na co dívat a vzpomínat.

(pokračování na straně 4)

Slavnostní odhalení pomníku deseti místním mužům, kteří padli v 1. světové válce, proběhlo v Bělé u Pecky na sv. Václava, v pátek 28. září.

Foto: -vk-

Provoz na cyklostezce zahájen...

Vážení spoluobčané, právě jsme na sklonku volebního období, v jehož průběhu se na Peckovsku leccos změnilo a podařilo. Končí další etapa života obce a je mojí povinností zhodnotit, zda cesta, kterou jsme si vytyčili, je ta správná.

Naší prioritou je stále oprava místních komunikací v celém území Peckovska. V posledních letech se nám dařilo získat finanční prostředky z Ministerstva pro místní rozvoj a z Královéhradeckého kraje. Díky těmto financím jsme opravili silnici z Bělé do Horního Javoří, místní komunikaci přes náves, podél rybníčku v Bukovině a přístupovou komunikaci k pile v Bělé u Pecky. Seznam komunikací, které potřebují rekonstrukci, je ale široký, pracuje se na projektech, abychom mohli postupně žádat o další finance.

Ruku v ruce s opravami komunikací jde rekonstrukce veřejného osvětlení ve všech částech obce. Nové vedení včetně nových světel máme nainstalováno v Horním Javoří, Vidonicích, Kalu a ve spodní části Pecky. Nyní je na řadě Staňkov, pokud ČEZ bude v příštím roce rekonstruovat své vedení nízkého napětí, budeme současně rekonstruovat veřejné osvětlení v obci.

Jsme rádi, že i Královéhradecký kraj si vzpomněl, že je třeba opravovat silnice III. tříd a nezapomínat na malé obce, kde také žijí lidé a potřebují se dopravit za prací, lékařem, do škol. My jsme to zatím poznali na zrekonstruované silnici z Pecky do Borovnice a v těchto dnech je zahájena dlouho očekávaná generální oprava silnice z Pecky (Popluž) do Tetína, s odbočkou na Bukovinu ke hřbitovu. Přejme si, ať se podaří tento pro nás strategický úsek co nejrychleji opravit.

Každoročně se zaměřujeme i na opravy a restaurování kulturních památek, a že je jich mnoho. Díky Programu regenerace městských památkových zón se v Pecce daří zvelebovat drobné památky, křížky a v neposlední řadě postupují i práce na hradu Pecka. Letos se opravuje Veselka, byly odstraněny narušené betonové povrchy, zhotovena nová izolace, bude položena nová dlažba a osazeno nové kované zábradlí. Hlavní přístupové schodiště bude ještě v letošním roce také zrekonstruováno. Kompletní dokončení prací je plánováno do konce října 2019. Do této doby bude vstup na Veselku omezen. V letošním roce byl hrad konečně napojen na splaškovou kanalizaci a byla zhotovena nová vodovodní přípojka.

V Bukovině a Staňkově jsme díky dotačnímu programu Státního zemědělského intervenčního fondu získali finance na restaurování sochy Jana Nepomuckého, Kamenného kříže v Bukovině a Kapličky Panny Marie Bolestné ve Staňkově. Ministerstvo obrany ČR nám po-

skytlo prostředky na opravu pomníku padlým v Kalu a ve Vidonicích. Z vlastních zdrojů jsme zkrášlili okolí pomníku padlým včetně osazení nové desky ve Lhotě a zafinancovali výstavbu nového pomníku padlým v Bělé u Pecky.

Nezapomínáme ani na kulturní zázemí v našich částech obce. Postupně jsme provedli rekonstrukce střech s výměnou krytiny ve Vidonicích, Kalu, Staňkově a Bukovině u Pecky. Jsme rádi, že nemovitosti jsou hojně využívány našimi spolky a neziskovými organizacemi, je zde čilý kulturní a společenský život.

Snažíme se podporovat i sportovní aktivity v obcích a postupně budovat zázemí pro sporty, aby i naši nejmenší měli možnost místo sezení u televize a mobilu aktivně využívat volný čas. Ve Staňkově bylo vybudováno víceúčelové hřiště, u bývalé Tiby za přispění dotace z Ministerstva pro místní rozvoj bylo postaveno dětské hřiště. Rádi bychom v tomto trendu pokračovali i nadále.

Velikou radost máme z výstavby cyklostezky, pěší stezky z Bělé u Pecky do Pecky. Zde jsme byli úspěšní v získání dotace z EU a díky ní jsme si mohli tuto pro naše občany potřebnou stavbu dovolit. Chtěli bychom pokračovat, napojit tuto stezku až k chodníkům u transformátoru a zajistit tak bezpečný pohyb nejen dětí z Bělé a nově vzniklé lokality u Tiby do centra obce.

V loňském a letošním roce byl zrekonstruován i chodník v Bělé u Pecky a okolí bytového domu v Bělé včetně přístupové komunikace a parkovacích ploch.

Postupně opravujeme i bytové domy. V letošním roce jsme přivedli plyn do vily na Žižkově, díky tomu jsme mohli vybudovat centrální plynovou kotelnu a rozvod ústředního vytápění v celém bytovém domě. Byl zde kompletně zrekonstruován i podkrovní byt. V současné době připravujeme podklady k žádosti o dotaci na výměnu oken a dveří a zateplení obvodového pláště bytového domu v Desateru.

Ani ve škole nezahálíme. V minulých letech byla zahájena postupná výměna oken. V letošním roce proběhla rekonstrukce a rozšíření počítačové učebny včetně nového vybavení. Díky členství v Místní akční skupině Brána do Českého ráje můžeme na tyto aktivity čerpat finanční prostředky.

V současné době je připraven projekt na opravu fasády a výměnu oken základní školy, v příštím roce bychom práce rádi zahájili. Nyní se snažíme získat finance na zahájení opravy fasády na budově školy, prostředky jsou přislíbeny z Programu regenerace MPZ. Nebude to záležitost jednoho či dvou let, bude záviset, kolik peněz ročně získáme ze státního rozpočtu.

Při této příležitosti byla v sobotu na plácku vystavena historická hasičská technika a součástí programu byla i komentovaná ukázka hašení kuchyňského oleje a vytvoření pěny pro děti.

Sportovní družstvo mužů se v květnu zúčastnilo okrskové soutěže v požárním sportu v obci Kal. Dále se v sobotu 24. června družstvo zúčastnilo soutěže O pohár starosty OSH Jičín ve Vidochově. Náš tým skončil na 7. místě. V sobotu 1. září se družstvo mužů zúčastnilo dvou soutěží v požárním útoku. Dopoledne v Nemyčevsi skončilo družstvo na 10. místě a odpoledne ve Vidochově na krásném 2. místě. I přes nepřízeň počasí a technickým problémům na vybavení se podařilo útoky dokončit. Důležitou realizací pro sportovní družstvo se stala výroba 15 kusů sportovních dresů za 6 800 Kč. Stalo se tak za finanční podpory sponzorů spolku. Jelikož zbyly finanční prostředky, bylo možné zakoupit další vybavení pro fungování jednotky. Byla zakoupena couvací kamera včetně monitoru do vozidla Tatra za celkem 5 800 Kč. Instalací na vozidlo se zvýší bezpečnost při couvání. Dále byl zakoupen zdravotnický batoh, krční límec a křísící vak určený pro resuscitaci pacienta v celkové hodnotě 8 500 Kč. Nutné doplatky za vybave-

ní byly hrazeny ze spolkové pokladny. Tímto bychom chtěli moc poděkovat sponzorům, bez jejich podpory by realizace nebyla možná. Děkujeme sponzorům: Podkrkonošská cestovní agentura p. Malinová, Elektro-comp spol. s r. o. Česká Skalice, p. Aleš Pavel, Pivovar Nová Paka a. s., Kontejnery Janata, p. Luboš

Tauchman, Pila Wolf&syn, Koupaliště a kemp Pecka a ESH&E Studeňany.

A co nás čeká? Stále nás trápí samotný výjezd techniky z garáží, jelikož je nedostatečně široký. Rádi bychom nahradili plechová vrata za sekční. Zvýšila by se průjezdnost, bezpečnost z hlediska vniknutí cizí osoby a snížily by se i tepelné ztráty v zimním období. Při této příležitosti bychom rádi učinili i drobné opravy na budově zbrojnice, kde se již objevuje „zub času“. V neposlední řadě nás trápí stále parkování soukromých vozidel před vraty. Tento problém budeme řešit přímo s Policií ČR pravidelným hlídkováním. Nyní čekáme, jak dopadneme požadavek na dotace od Generálního ředitelství HZS ČR, jelikož je stále třeba dovybavit jednotku potřebnou výstrojí a výzbrojí.

Ing. Michal Pavel

Peckovští hasiči informují

Vážení spoluobčané a přátelé našeho spolku, rád bych vás opět informoval o naší bohaté činnosti od posledního článku. Poslední článek byl otisknut v únorovém čísle Listů Peckovska, od té doby se událo mnohé kolem peckovského hasičského sboru.

Začal bych našimi zá-
sahy, kterých je tento rok
nadprůměr. Do dnešního
dne byla JSDH vyslána
operačním střediskem
Hasičského záchranného
sboru celkem 18krát. Vý-
jezdová jednotka řešila ně-
kolik požárů, technických
pomocí nebo požárních
dozorů. Nedávná dopravní
nehoda ze dne 31. červen-
ce, s následným požárem
dodávky ve večerních ho-
dinách u Bukoviny dosti
rozhýřila naši faceboo-
kovou stránku. Čistě pro vysvětlení, velitel vozidla je
oprávněn dle svého uvážení a závažnosti situace využít
k upozornění na cestě k místu události zvukových a svě-
telných prostředků. Samozřejmě se zřetelem na okolí.
Niméně tato událost se stala kolem 23. hodiny, kdy za-
zněla svolávací siréna. Jednotka vyjela s cisternou k ho-
řícímu automobilu a do poslední chvíle nebylo jasné, zda
se osoby ve vozidle nacházejí či nikoliv. Místní jednotka
přijela na místo události jako první a ihned začala s ha-
sebními pracemi. Zvukové signály jsou využívány také
z důvodu bezpečnosti a k upozornění projíždějících řidi-
čů, chodců, ale také ke zvýšení bezpečnosti samotných
hasičů. Aby se vozidlo Tatra o hmotnosti 22 tun při prů-
jezdu nad náměstím v esíčku střetlo například s plně
naloženými traktory, které se touto dobou v tomto roč-
ním období vrací z polí, to by snad nikdo nechtěl zažít.
Náležitosti jízdy k zásahu určuje silniční zákon – jízda
vozidel s právem přednostní jízdy.

Naši členové se zúčastnili několika akcí, aby aktiv-
ně a důstojně prezentovali náš sbor a městyse Pecka. Asi
největší událostí a také prezentací sboru byla akce s ná-
zvem Hasičská fontána Praha 2018, v rámci celorepub-
likových oslav založení Československa. Hasiči z celé
republiky se spojili, aby vytvořili největší vodní fontánu.
SDH Pecka byl jediným zástupcem z okresu Jičín, z Krá-
lovéhradeckého kraje se dále prezentoval sbor z Nácho-
da Bělovse. Zúčastnilo se pět členů SDH: velitel Aleš
Pavel, Václav Adamec, Daniel Neuman, Marek Malina
a Tomáš Lorenc. Využito bylo celkem 140 proudů
vody z náplavek, 35 proudů z Palackého mostu,
50 proudů vody z Jiráskova mostu a 14 vodních proudů

umístěných uprostřed
Vltavy na pontonu. Na-
taženo bylo celkem
455 kusů hadic o celkové
délce 6 950 metrů, instalo-
váno bylo 102 kusů barev-
ných světel. Třešničkou
na dortu bylo následné
setkání vedoucích účast-
níků v Senátu Parlamentu
České republiky. Z rukou
předsedy Senátu pana Mi-
lana Štěcha převzal velitel
sboru děkovné ocenění
a certifikát od Agentury
Dobry den Pelhřimov

za spoluúčast na rekordně největší vytvořené hasičské
fontáně v České republice. Přítomni byli všichni zástupci
zúčastněných sborů z celé republiky včetně kolegů z SDH
Bělovse. Dne 19. července se pět našich členů zúčastnilo
exkurze ve firmě THZ-Kobit se sídlem ve Slatiňanech
u Chrudimi, která patří mezi přední české výrobce ha-
sičské techniky. Vedení firmy nás detailně seznámilo
s procesem výroby hasičského speciálu, od dodání pod-
vozkové části po kompletaci a předání hotového vozidla
zákazníkovi. Zhlédli jsme celou řadu novinek, viz no-
vou generaci kabin od Scanie, kontejnerový nosič nebo
nová vozidla, která se budou dodávat státním hasičům.
Pokrok od roku 2015, kdy JSDH obdržela novou CAS, je
značný. Druhou zastávkou byla návštěva KOPISu (Kraj-
ské operační a informační střediska) HZS Královéhra-
deckého kraje v Hradci Králové. Zajímavým výkladem
naši členové získali řadu nových informací a poznatků
o fungování tísňového volání (112, 150), vyhlásování
poplachu jednotce atd. Také jsme se zajímali o naši do-
movskou jednotku a její zařazení v poplachových plá-
nech. Bylo skvělé poznat příslušníky, kteří jsou na druhé
straně „drátu“, tedy operační techniky a důstojníky, se
kterými komunikujeme přes radiostanice. Další prezen-
tací byl článek s fotografiemi našeho SDH v Jičínském
deníku v rubrice „Jak jsme žili v Československu“ nebo
účast na sjezdu rodáků v Ostroměři. Také byly darová-
ny almanachy do sbírek hasičských muzeí ve Stachách
na Šumavě a do muzea v Chrástavě na Liberecku. Ve
dnech 25.–26. srpna se konala Poutňová Pecka. Náš spo-
lek zajistil jako tradičně občerstvení před zbrojnicí a sa-
mozřejmější byla také taneční zábava s hojnou účastí.

Ministerstvo kultury a Královéhradecký kraj pomá-
hají financovat opravu věže kostela ve Vidonicích, kde
se jako obec podílíme na dofinancování povinné částky
k dotaci. Do konce letošního roku by měly být dokon-
čeny výměny tesařských konstrukcí a provedeno nové
oplechování bání.

I dominanta peckovského hřbitova, hřbitovní kaple,
která hrozila zřícením, musela být zbourána a postave-
na nově v původním vzhledu. Současně bylo zhotoveno
nové oplocení v horní části hřbitova. Rádi bychom po-
kračovali v revitalizaci hřbitova generální opravou zdi,
úpravou chodníků a výsadbou zeleně. Při rekonstrukci
silnice do Borovnice bylo vybudováno parkoviště, které
by mělo sloužit pro návštěvníky hřbitova.

Díky členství v Lázeňském mikroregionu se naši
občané mohou účastnit některých projektů, které se
rozjely. V současné době spolupracujeme na projektu

Sousedé nejen na mapě, který umožňuje obcím Lá-
zeňského mikroregionu navštívit partnerskou obec
Marcinowice v Polsku a poznat tak tradice, území
a historické hodnoty našich sousedů.

Velkou radost máme z činnosti našich spolků
a sdružení, které úspěšně zajišťují kulturní, spor-
tovní a společenský život v našich obcích. Díky nim
se některé akce staly tradicemi – Peckovská pouť,
Harantiáda, Masopust, Rozsvícení vánočního stro-
mu, Zpívání u stromečku, Ekoden, sportovní turnaje,
dětské dny apod. Všem, kteří se podílí na organizaci
akcí, děkuji.

Na závěr bych také chtěla poděkovat Radě, Za-
stupitelstvu a zaměstnancům úřadu za jejich aktivní
přístup při plnění náročných úkolů a vám občanům
za podporu, pomoc a trpělivost.

Hana Štěrbová

Volby do Zastupitelstva městyse Pecka 2018–2022

Vážení voliči,
jak jistě víte, budeme ve dnech 5. a 6. října 2018 volit členy Zastupitelstva městyse Pecka. Do letošních voleb se
zaregistrovaly dvě strany, Sdružení pro rozvoj Pecky a Nezávislí pro Peckovsko.

Chtěla bych vás touto cestou pozvat k volbám, svým hlasem podpořte své kandidáty.

Těšíme se na vás u voleb 2018.

-hš-

SLAVÍME 100 LET REPUBLIKY! 1918–2018

Rekonstrukce slavnosti v roce 1918 v Pecce

NEDĚLE 28. ŘÍJNA

- 8 hod. Slavnostní mše v kostele sv. Bartoloměje
- 14 hod. zahájení u školy (program žáků ZŠ)
– rekonstrukce slavnostního průvodu s muzikou
- 15 hod. Burali jsme veselé, c.k. mocnářství zpuchřelé
(program na náměstí s občerstvením)
- 16 hod. Pietní setkání u pomníku padlých v 1. světové válce

Na závěr létavice na hradě!

Změna programu vyhrazena!

Pouťová Pecka byla pecka!

(pokračování z 1. strany)

V brzkých chladných ranních hodinách v sobotu začal na náměstí pěkný cvrkot. Přijížděli trhovci, naráželo se pivo, kynulo těsto na sejkory, připravovalo se občerstvení, rovnaly se lavice před pódium, aby před desátou hodinou mohla být Pouťová Pecka oficiálně zahájena moderátorem pouti panem Davidem Broulem, který nejen svým oblečením připomenul téma Pouťové Pecky, a to období za první republiky, před 100 lety.

A Pouťová Pecka začala oficiálně. Ze stánků s občerstvením se linuly různé vůně dobrého jídla. U stánků s keramikou se nemohly dámy rozhodnout, který hrneček nebo vázu si koupí, kousek dál zase pán vybíral své ženě náušnice ve stánku s bižutérií, trhovkyně s háčkovanými hračkami u svého stánku nelenila a ve volných chvílích háčkovala, naproti ní zase paní nabízela sáčky na pečivo či rýži, protože podporuje tzv. bezobal (svět bez obalů), nechyběla ani nabídka knih, koření, cukrové vaty, perníkových srdcí, malovaných kamínků nebo košíků. Nikdo neodolal a z Pouťové Pecky si odnesl něco pro radost.

Radost měli určitě i pánové u pivního baru. A kluci z Bezduřic je ke konzumaci piva motivovali „Pivní stezkou“. Deset různých piv regionálních pivovarů (nechyběla ani Peckovská 11) a deset razítek. A co za to? Placka „Pivního znalce“. „Já chci taky placku, tati!“ křičelo nejedno dítě. A i na děti se myslelo. Byla připravena spousta dílniček. Děti malovaly na kamínky, vyráběly papírového klauna, učily se na tzv. „hejblátorech“, pískovaly, střihaly, lepily, a když získaly 6 razítek za splnění úkoly v jednotlivých dílničkách, dostaly tu placku, jako měli tátové, taky. Placku s názvem „Zručné dítě“. A teď si nejsem jistá, zda právě s plackou bylo myšleno i na maminky, ale vzhledem k tomu, že maminky jsou většinou ty, které drží doma kasu, tak asi ano. Protože já si odnesla za dobrovolné vstupné 100 Kč placku „Hrdý sponzor“.

Mezitím se na pódiu střídala divadla pro děti a různé hudební žánry. Dobrou kávu se zmrzlinou nabízela jako již tradičně naše cukrárna. Děti pobíhaly od dílničky k řetízáků nebo houpačkám, maminky, tety i babičky je jedním okem sledovaly při hovoru se známými. A tatínkové, dědové, strejdové si užívali nejen na pivním baru.

Byl to moc fajn víkend pro mnohé z nás. Pouťová Pecka pro mě tentokrát přinesla několik krásných překvapení. Prvním byla návštěva nového Informačního centra v domečku naproti kostelu. Zvědavost mi nedala a zašla jsem se tam podívat. Příjemným překvapením bylo setkání s paní Hamanovou, autorkou Peckovských pohádek. Byla jsem okouzlena výstavou a povídáním s ní. Když došlo na pohádkovou knížku, trochu jsem se zastyděla, že nám chybí v domácí knihovně a můj syn před spaním neposlouchá pohádky z Pecky. Ale vše je napraveno a už také usínáme s pohádkami od dědečka Aloise.

Musím zmínit i další překvapení. A to hezké hovory s trhovci a hlavně jejich chvála na organizaci Pouťové Pecky, program, ale i příjemné a milé prostředí pro jejich obchod. A dokonce někteří z nich již nyní hlásili, že se na další ročník moc těší a ať s nimi určitě počítáme, protože by rádi dali přednost naší Pecce před jinými lokalitami. Kdo byl poprvé, byl Peckou okouzlen, kdo potřetí, ten se těšil. A i my se těšíme zase na další ročník. Musím dát klobouk dolů před klukama ze Spolku Bezduřic za parádní práci. Pokud byste rádi k pouti něco víc, mrkněte na web poutovapecta.cz.

-pc-

My už teď vymýšlíme jak příští rok, co změnit, co zlepšit a jak příští ročník oživit něčím jiným. Naši kolegové z olympijského výboru pořádají olympiádu jednou za čtyři roky, musíme to upřesnit, jednou letní a jednou zimní, my Harantiádu pořádáme každý rok, takže je vidět, že to „máme o pořádný kousek náročnější“. Věříme, že účastníkům se odpoledne líbilo, sportovci byli spokojeni s výkony i s cenami a těšíme se na příští ročník.

Velké díky patří všem členům TJ Harant Pecka a FKM Javorka. Samozřejmě musíme poděkovat i ostatním, kteří pomohli s organizací a zejména partě „Old School“, která se ujala rozhodcovských postů a velkou měrou přispěla ke zdárnému průběhu sportovního odpoledne.

A tak ještě krátká rekapitulace:

2018 VI. Harantiádovské hry v Pecce

Pořadatel: TJ Harant Pecka, z. s., Datum konání: 9. září, Místo konání: fotbalové hřiště Pecka, Počet sportovců: 115. Počet disciplín: 16, Rozpočet: závratných 17 000 Kč, K nezaplacení: práce a nadšení pořadatelů, 2019 zatím nepopsaný list, jedno je však jisté: VII. Harantiáda 2019 opět bude! Nesmíme zapomenout na ty, kteří nás podpořili a kterým patří srdečné poděkování: Úřad městyse Pecka, Česká obchodní a stavební společnost s. r. o., Pecka, PUP spol. s r. o., Pecka, Pila Wolf a syn, s. r. o., Pecka, E&M Manufacturing Czech Republic, s. r. o., Česká pojišťovna a. s., Všeobecná zdravotní pojišťovna, Koupaliště Pecka, MUDr. Richard Zachoval, František Pavlíček-výroba strojů a zařízení, Hotel Koruna Pecka. Děkuje všem a už se těšíme na příští ročník.

776 př. n. l. první antické olympijské hry
1896 první novodobé letní olympijské hry v Aténách
1924 první novodobé zimní olympijské hry v Chamonix

....
2013 I. ročník Harantiády v Pecce
2014 II. ročník Harantiády v Pecce
2014 Zimní olympijské hry v Soči
2015 III. ročník Harantiády na Pecce
2016 Letní olympijské hry Rio 2016
2016 IV. Harantiádovské hry v Pecce
2017 V. Harantiádovské hry v Pecce
2018 Zimní olympijské hry v Pchjongčchangu
2018 VI. Harantiádovské hry v Pecce
....
2019 VII. Harantiádovské hry v Pecce
2020 Letní olympijské hry v Japonsku v Tokiu
2020 VIII. Harantiádovské hry v Pecce

Vladislav Stárek

Děti se dobře bavily

Třicet šest dětí od nejútlejšího věku až po školáky přišlo s rodiči a rodinnými příslušníky v sobotu 18. srpna po 15. hodině na hřiště v Bělé u Pecky. Místní hasiči s podporou Úřadu městyse Pecka tam pro ně již tradičně na závěr prázdnin připravili Dětský den. V různých soutěžních hrách si v průběhu zábavného odpoledne děti vyzkoušely se zaujetím jim vlastním svou nápaditost, hbitost, obratnost a zručnost. Po zvládnutí jednotlivých úkonů

dostaly sladkou nebo věcnou odměnu. I letos s chutí a odvahou sjížděly po lanové dráze natažené nad hřištěm, která pro ně byla atrakcí. A dospělí si také přišli na své. Z posezení před chatou sledovali dění na hřišti, zároveň se bavili mezi sebou a využívali nabídky chutného občerstvení. Počasí přálo, ani vedro nebylo tak velké. Spokojenost přítomných i pořadatelů z hezky a příjemně prožitého dne byla tedy namístě.

Petr Pavel

Harantiáda již po šesté

TJ Harant Pecka, z. s.

Co to vlastně Harantiáda je?

- sportovně-zábavné odpoledne pro děti předškolního a školního věku
- disciplíny jsou uzpůsobeny věku sportovců rozdělením do věkových kategorií
- pro nejmenší do čtyř let je vyčleněn samostatný sektor
- všechny děti jsou dle dosažených výkonů odměněny a mohou si vybrat ceny dle dosažených bodů

Píše se 9. září, je neděle, doprava houstne, parkovací místa se plní, ubytovat se už není kde, vše je již od včerejšího dne obsazené. Městečko Pecka opět hostí mladé sportovce z Pecky a širokého okolí, konají se totiž VI. Harantiádovské hry 2018!

Pořadatelé, členové TJ Harant Pecka a FKM Javor-ka, se kolem deváté hodiny scházejí na peckovském hřišti, začíná příprava jednotlivých sportovišť, přivážení občerstvení a odměn pro sportovce, příprava zvukové aparatury a hlavně to důležité, stavba Harantiádovského ohně, který nás bude symbolicky provázet celým sportovním odpolednem a nakonec se stane základem pro ohýnek na opékání buřtů.

V poledne máme vše připravené a za další čtvrt hodinu jsme už všichni. Začíná krátká porada a rozdělení úkolů pro pořadatele a sportovní komisaře.

V 12.30 hod. se na peckovském náměstí Kryštofa Haranta začínají scházet mladí sportovci s rodiči, zde to vše začíná. V 13 hod. se zapaluje Harantiádovská pochodeň a po krátkém uvítání se všichni přesunují na peckovské hřiště. V čele průvodu sportovců je Josef Berger, dlouholetý člen cyklistického oddílu TJ Harant Pecka, cyklista tělem i duší, a David Mindl, fotbalista a volejbalista, fotodokumentaci pořizuje Jakub Stárek, člen fotbalového oddílu.

Nestor peckovské tělovýchovy, pan Jiří Styblík, je letos zaneprázdněn, přesto si nakonec udělal chvíli čas a přijel se na nás podívat, jak jinak než na kole. Druhý každoroční účastník z řad zasloužilých členů, pan Karel Machek, se letos omluvil, odletěl totiž do Španělska na atletické mistrovství světa seniorů, kde reprezentuje Českou republiku i TJ Harant Pecka v hodů oštěpem, tak mu alespoň na dálku přejeme úspěch.

Pan Josef Berger za potlesku účastníků zapaluje Harantiádovskou hranici a HARANTIÁDA 2018 může vypuknout.

Je připraven sektor pro drobotinu do 4 let. Shazování kuželek, skládání puzzlového krtečka, lovení rybiček. To je jen krátký výčet připravených disciplín. Pro starší děti je připraveno dalších 10 disciplín. Kop na fotbalovou branku, hod na přesnost se shazováním pyramidy z dřevěných kostek, pro mladší hod na přesnost, hod daleký kriketovým míčkem, skok do dálky z místa, skoky v pytli, člunkový běh, cyklistická jízda zručnosti, přeskoky přes švihadlo, dřepy a stezka zručnosti s přeskoky přes překážky, slalomem a podlézáním překážek.

Počasí nám vyloženě přeje, ani teplo, ani zima, prostě tak akorát. Vše je vidět i na účasti. Letošní ročník se může pochlubit nejvyšší účastí za posledních pět ročníků. Všech 115 sportovců si s nástrahami sportovního odpoledne poradilo na výbornou, což jsme díky reportážnímu mikrofonu v ruce Vládi Stárka věděli hned z „první ruky“, a nebylo pochyb, že se mladým sportovcům daří.

Sportovní komisaři měli plné ruce práce, změřit vzdálenosti nebo dosažený čas, každého sportovce nejprve poučit a vysvětlit, v čem disciplína spočívá a po výkonu vše znovu připravit pro dalšího mladého sportovce. Všichni absolvovali všechny disciplíny a s vyplněnými účastnickými kartičkami hurá pro odměnu. Jako obvykle velká mela byla při vybírání cen, spousta mladých sportovců se nemohla rozhodnout, co si vybrat, a tak při velkém počtu vznikala tlačenice. Veronika Zahradníková, Petra Stárková a Jindřiška Šturmová celou situaci zvládly a zaslouží dík.

Příjemnou tečkou v závěru bylo opékání buřtů na ohni z Harantiádovské hranice. Zde bylo také živo a Věra Žlabová, Věra Fousková a Jana Žlabová se také zapotily. Petr Zahradník připravil oheň na opékání, děvčata buřty, chlebík, hořčici, tácky a jehly na opékání. Malinovka pro malé sportovce tekla proudem. Vždyť si to po skvělých výkonech všichni zasloužili.

O úplný závěr se postarali pánové od vojenské policie, kteří přivezli své psí svěřence, provedli ukázkou výcviku služebních psů a zodpověděli spoustu dotazů. Děti byly nadšené.

Pak ještě chvilka posezení u dohořívajícího ohně a v pozdním nedělním odpoledni domů.

Všem sportovcům přejeme, ať se jim v celém školním roce daří alespoň tak dobře jako na Harantiádě, a hlavně nezapomeňte na sport. Naše oddíly volejbalu, fotbalu, cyklistiky, nohejbalu i sportu pro všechny vás rády uvidí ve svých řadách. A ještě jedna poznámka, není to jenom o sportu, ale také o kamarádství a přátelství, to jsme konečně i na Harantiádě 2018 viděli.

A léto máme za sebou...

Prázdniny jsou v trapu. Turistů hlavně ve všední dny výrazně ubylo, hlavní sezóna na peckovském hradě je u konce. A jaké bylo léto? Narozdíl od Vladislava Vančury, kterému se letní sezóna na plovárně zdála poněkud nešťastnou, my na hradě můžeme být určitě spokojeni. Letní nápor výletníků jsme přežili ve zdraví, podařilo se uspořádat celou řadu kulturních akcí, a tak směle prohlašujeme hradní léto za podařené.

Prvního července se Rytířským sálem tradičně nesly tóny komorního smyčcového orchestru Musica Antiqua. Svůj týdenní pobyt na hradě spojený s nejrůznějšími vystoupeními a jednou novinkou v podobě velmi vtipných 50 odstínů šermu zvládli šermíři ze Sinistru. Nechyběla ani tradiční ohňová šou. Skvělý hudební zážitek přinesl koncert Ludmily Pavlové. Mladé houslistky, nad jejímž uměním zůstal zatajený dech. Pevně věříme, že letošní koncert nebyl na Pecce poslední, protože tohle opravdu stojí za to.

Jaké to je, když o evropských dotacích na opravu hradu rozhoduje marnivost trojice středověkých dam, ukázalo velmi názorně divadelní představení Kančí zub v podání Dedivadla. Stejně jako v minulých sezónách nechyběli na hradě ani šermíři ze skupiny Fortis.

Ještě do konce sezóny můžete na hradě vidět soubor sochařského umění Chodovické sochařské huti. A budiž zajímavým příslibem do příštího roku, že právě peckovský hrad bude v květnu dějištěm dvoutýdenního sochařského sympozia.

A co nás ještě čeká?

V pátek 5. října proběhnou Peckou opět závodníci na trase ultramaratonového závodu Stovka Podkrkonošim. Na hradě bude občerstvovací stanice nebo středověká žranice? A o týden později, opět v pátek, 12. října nás čeká divadelní představení Tři v tom v podání semilského divadelního spolku Podio.

Rekonstrukce

Jak asi víte, na hradě se taky výrazně buduje. Teda ze začátku se spíš výrazně bouralo. Zcela zmizel rozpraskaný betonový podklad na Veselce a v přilehlé věži. Pod betonovou slupkou se objevilo několik tušených i netušených prostor a chodbiček, které zase opět trochu ozřejmily stavební vývoj peckovského hradu. Na řadu přišel i archeologický výzkum, objevila se řada střípků, střepů, kachlů, spousta kostí, jak jinak, když Veselka byla hodovním sálem, ale třeba i láhve od vína z roku 1968. Nová podlaha v současné době dostává izolaci, od zásypu je vyčištěná i místnost pod věží. Hrad čeká ještě na kompletní opravu schodiště do pokladny. Snad se do příchodu zimy všechno stihne podle plánu.

Nový kalendář

V pokladně hradu, po domluvě s kastelánem kdekoli po Pecce si taky můžete pořídit nový nástěnný kalendář s leteckými snímky Pecky. Ty v létě pořídil fotograf Jaroslav Klinský a rozhodně stojí za to. Takže tip na vánoční dárek.

Krásný podzim a třeba na viděnou během závěru turistické sezóny na peckovském hradě.

*Honza Murdých
kastelán hradu*

Hradní záhady #7

No vida... výhrůžka zabrala a do soutěže se vás přihlásilo celkem sedm. Konečně jsme tak mohli losovat. Všech sedm správně poznalo, že za záhadou se opravdu skrývá keramický uzávěr z pivní láhve peckovského pivovaru. Vítězem se tentokrát stává paní Hanušová z Dolních Štěpanic. Dárek předáme.

Tentokrát se ptáme na jméno muže s mečem v ruce. Kdo soutěživý z vás pozná, nechť svůj tip doručí na hrad (třeba do schránky, na pokladnu nebo na adresu hrad.pecka@centrum.cz). Ze správných odpovědí vylosujeme výherce a ten získá opět pěkný dárek.

-hm-

Dětem začal další školní rok

V pondělí 3. září začal další školní rok. Sešli jsme se v 8 hodin před školou. Počasí bylo letní, prvňáčci natěšení a ti starší... co si budeme povídat, prázdniny jsou fajn, ale taky je potřeba něco dělat, takže se pojdme podívat, jaká nová poznávání nás čekají.

Hlavními projektovými tématy letošního roku jsou Narodila se Republika a Farmy a farmičky na Peckovsku.

V prvním projektu si připomeneme sto let od vzniku první republiky, ale trochu z jiného úhlu, budeme zpracovávat běžný život lidí v obci v období vzniku ČSR. Začneme posezením nad kronikou o událostech roku 1918, návštěvou knihovny a seznámením s knížkami, které popisují život 20. let 20. století a návštěvou informačního centra s besedou na téma Jak se tady asi žilo. Další částí potom bude exkurze 2. stupně do skanzenu v Přerově nad Labem s expozicí mapující život přelomu 19. a 20. století a v do muzea v Poděbradech s výstavou 100 let České republiky a vyprávěním o životě lidí na počátku 20. století v maloměstě. Potom budou následovat projektové dny, při kterých skupiny žáků budou zpracovávat plakáty a prezentace na různá témata z běžného života (sportovní kluby, móda, vybavení domácnosti, volný čas dětí a dospělých...). Nejdůležitější den nastane 24. října, kdy v rámci Dne otevřených dveří předvedeme výsledky projektu široké veřejnosti, která je vřele vítána. Ve spolupráci s Městysem Pecka a paní kronikářkou se budeme podílet na rekonstrukci dobového průvodu v neděli 28. října, kterým Pecka vítala vznik nového státu.

Druhý projekt začne přes zimu, kdy budou děti zjišťovat větší chovy hospodářských zvířat ve svém okolí, tyto chovy zaneseme do mapy Peckovska, navážeme kontakt s chovateli a spolu s nimi připravíme na jarní měsíce pro děti exkurze na jednotlivé farmy. Tady by se děti měly dovědět vše o chovu konkrétního hospodářského zvířátka. Z těchto exkurzí děti zpracují zprávičky, plakáty, prezentace, které předvedeme na letním dni otevřených dveří.

A jak to naše škola funguje? Neslouží jenom žákům z Pecky a spádových obcí (Pecka, Bělá, Kal, Bukovi-

na...). Z celkového počtu žáků dojíždí z Nové Paky, Borovnice, Brusnice, Přibyslavi, Vrchoviny a Hřídlece 27 dětí, což je téměř čtvrtina.

V tomto školním roce mohou žáci pracovat v následujících kroužcích a volitelných předmětech: 1. stupeň – anglický jazyk (2 oddělení), pohybové hry, ekologický kroužek, výtvarný kroužek, šikovné ručičky, tajemství knihovny; 2. stupeň – základy ekologie, informační technologie, sportovní hry, konverzace v AJ, technická praktika, finance a já. Na škole pokračuje zálesák, volejbal, divadelní kroužek, hudební škola Melodie.

V průběhu let dále nabízíme následující předměty a kroužky: ruční práce, společenskovední seminář, ekologická praktika, základy administrativy, základy ekonomiky a podnikání, cvičení z matematiky, cvičení z českého jazyka, za poznáním přírody, hrajeme si při čtení, za informacemi snadněji, matematika hravě, kroužek mezinárodní spolupráce. Pro otevření předmětu je potřeba alespoň 10 žáků, proto se ne všechny předměty otevírají každým rokem.

Velmi rádi uvítáme kohokoli, kdo by rád v naší škole pracoval v rámci jakéhokoli z kroužků, případně nabídl vlastní nápad. Poskytneme zázemí a součinnost.

Ve vyučování využíváme moderní ICT techniku, alternativní postupy a pomůcky (Montessori), projektové dny, tematické projekty, spolupracujeme s knihovnou, hradem, kronikářkou, informačním centrem.

Jsmo naklonění i dalším inovativním nápadům a velmi rádi o nich povedeme konstruktivní diskusi s každým, kdo bude mít zájem.

Prosíme, pokud máte jakékoliv připomínky k práci školy, přijďte s nimi přímo do školy. Řešení problému na návsi jenom ubližuje a ničemu neprospívá.

-am-
-šk-

Ježiholky z podhradí

Že je nad Pecka hrad Pecka, každý ví. Ale jen ti, co viděli premiéru nové hry Divadelního spolku Smajlík, vědí, že v podhradí žijí Ježiholky. Věřte – nevěřte! A nejsou tam samy, žije tam i Hejkal a Vodník, divoženky a víly a spousta různých lesních strašidýlek.

Krásnou výpravnou pohádku plnou tance a veselých písniček jsme poprvé představili divákům v neděli 1. července v kempu Pecka. Na hradě Pecka se všechny lesní příšerky vyřádily 23. září. Ale pozor, pozor, to není všechno! Pohádky Ježiholky z podhradí a Kašpárkovy čertoviny budou rozdávat radost a úsměvy po širokém okolí i daleko za hranicemi našeho kraje: Divadelní víkend ve Vlastibořicích u Sychrova, pře-

hlídka Divadelní srdce v Dobré Vodě, v Dolní Olešnici, Nové Vsi nad Popelkou, oslovili nás z Kruhu u Jilemnice, plánujeme se přihlásit na Divadelní přehlídku v Josefově Dole.

Aby nás plně sály děti odměnily potleskem, musíme pečlivě zkoušet a pilovat herecké role. Hned na začátku nového školního roku se k nám přidaly nové herečky Barborka Žlabová a Nikola Suchardová.

V Divadelním spolku Smajlík v tomto školním roce řadí 16 herců od 5 do 16 let. Pokud by někdo měl chuť se k nám během školního roku přidat, naše divadelní náruč je stále dokořán.

Ivana Nosková
www.smajlikpecka.dsfrk.cz

Pecce

Zas na svém místě, na svém hradu jen tak sedím, přemýšlím si tichem ladím si náladu a pode mnou magická tichá, zšeřelá Pecka

Se zalíbením pozoruji město, které je pode mnou jeho něžnou siluetu tak půvabnou, tak malebnou tu změř chaloupek a domů tichých zákoutí a stromů hlavou myšlenky mi letí a najednou připadá mi že jsem zde celá staletí cítím ke svému dojetí s tím městem zvláštní sepetí

Poněkud mě to zaskočí z intenzity toho pocitu až hlava se mi zatočí vidím, že to překračuje rámec pouhé sympatie že je v tom cosi divného ba téměř osudového

Přijde mi to jako záhada a najednou mě napadá že jsem tady kdysi žil o živobytí se snažil že jsem tady, ve skrytu prožíval si jeden ze svých četných minulých životů ta myšlenka po krátké chvíli promění se v jistotu

Nejspíš jsem tu skutečně žil ze života se těšil celé dny toulal se po okolí zajímal se o cokoli z té myšlenky či snad vzpomínky mě až trochu zabolí

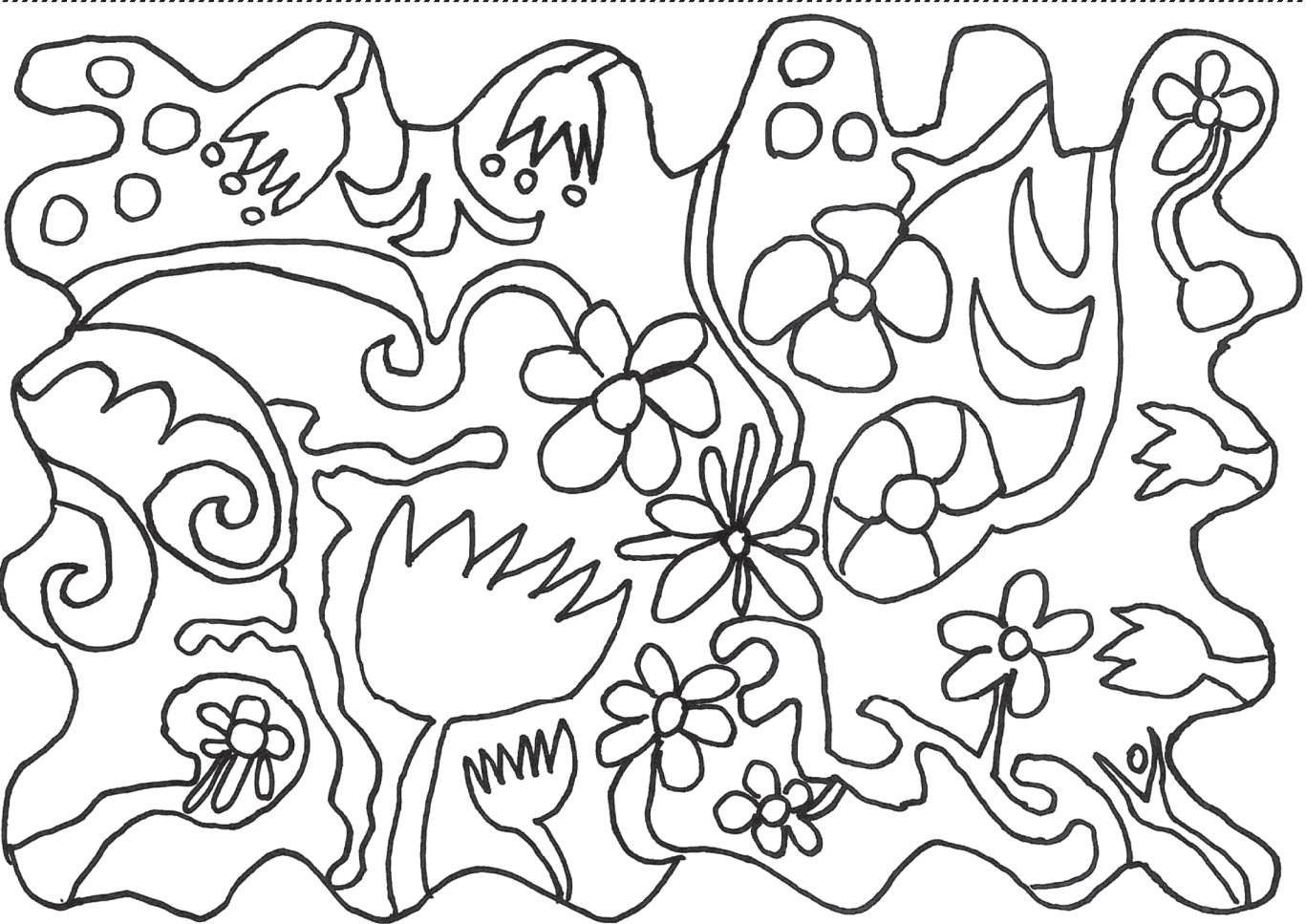
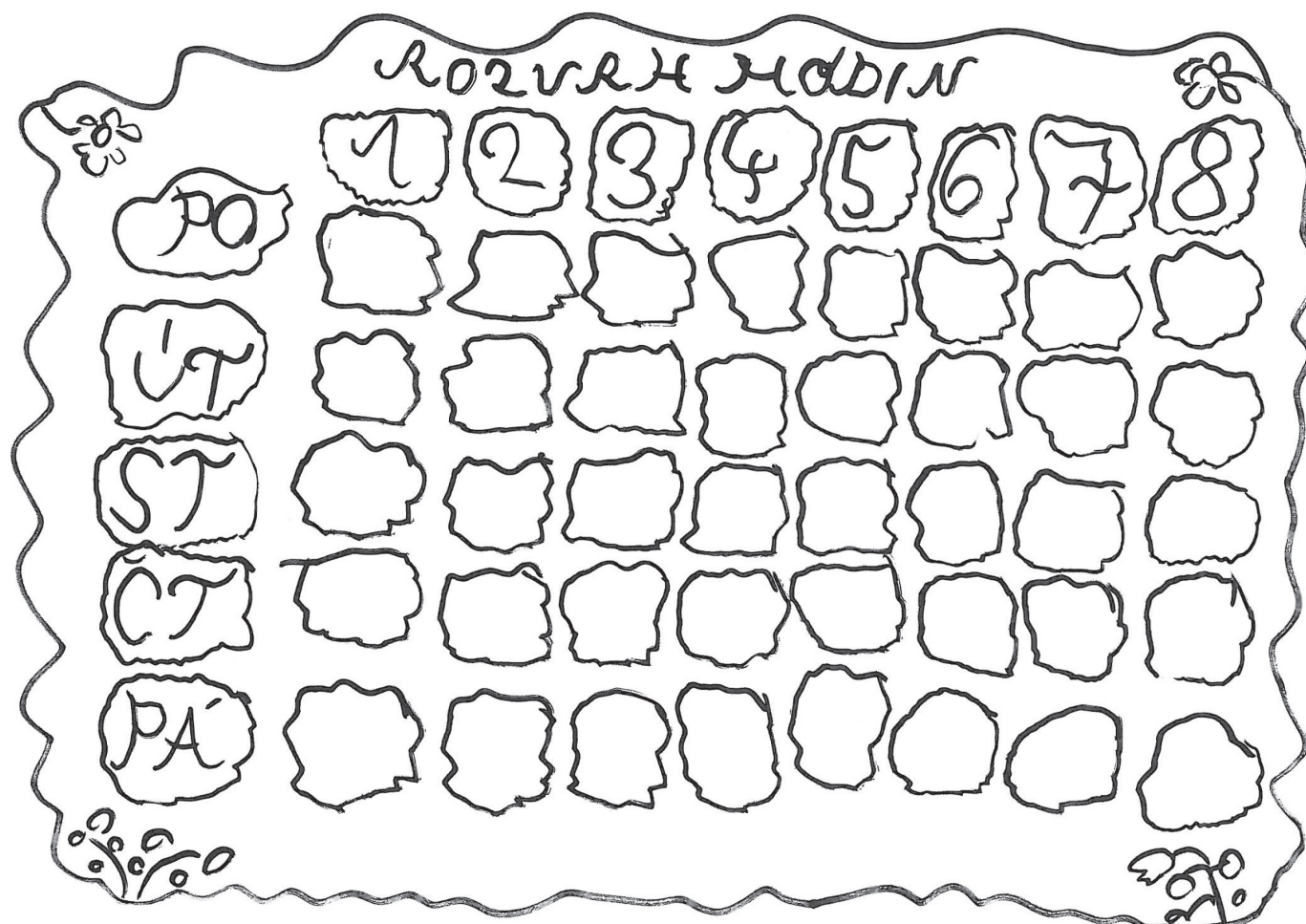
Ani nevím, co jsem zde dělal čím jsem se živil, čím se zabýval však řekl bych, že ve stínu Pecky bylo mi tuze, tuze hezky že to moc pěkné bylo že se mi tu líbilo a byť můj život nebyl ničím zvláštní přec jsem tady býval šťastný

Chtěl bych se sem zase vrátit pěkně s čistým štítem začít chtěl bych tady opět žít a něco hezkého zažít spolu se svým osudem kráčet si novým životem

Chtěl bych se tady usadit duši svou s krajem sladit chtěl bych tady zase pracovat možná o něco usilovat ale hlavně chtěl bych se zas toulat se zdejším krajem promlouvat a skrz kouzlo zdejších míst ve stránkách života číst

Možná bych to mohl udělat do Pecky se přestěhovat novou kapitolu otevřít zbytek života zde dožít však léta, která mi zbývají poněkud se mi vysmívají trochu hloupě mi říkají že to už za to nestojí a tak najednou jsem si jist tím že vrátím se zas až v životě příštím

David Khol

Začal nový školní rok v mateřské škole

Ať jsi, kdo jsi, pojď si hrát, tady tě má každý rád. Malý nebo velký, holka nebo kluk, tady je to fuk.

Krátce v bodech z naší mateřské školy

- Všem dětem i jejich rodičům přejeme hezký školní rok. Ať se jim u nás líbí, jsou spokojeni a chodí do naší mateřské školy vždy jen s úsměvem (a trochu toho prvního pláče našich nejmenších v měsíci září nám ale vůbec nevadí).
- Od září 2018 je do MŠ v Pecce zapsáno 51 dětí, z toho je 19 chlapců a 32 holčiček. V letošním školním roce máme 18 předškolních dětí, které čeká v dubnu 2019 zápis do 1. třídy základní školy, z toho 2 děti mají odklad školní docházky z loňského školního roku.
- O všechny děti se starají 4 kvalifikované pedagogické pracovnice – učitelky Jana Murdychová, Radka Pavlová, Veronika Zahradníková a novou učitelkou na naší MŠ je Radana Beránková. Z důvodu většího počtu nově zapsaných malých dětí v letošním školním roce mají paní učitelky ve třídě u malých dětí pomocnou sílu v paní Marcelu Hrušové a u dětí starších a předškolních pracuje školní asistentka paní Dana Vočková.
- Nejen o čistotu a pořádek se ve školce stará paní Kateřina Munzarová, ale na starosti má i přípravu svačinek a vydávání poledních dobrůtek, které nám připravují paní kuchařky v základní škole. Ku pomoci při úklidových činnostech má paní Ewu Špurovou.
- S dětmi pracujeme podle Školního vzdělávacího programu Poznáváme svět s Křemílkem a Vochomůrkou. Předškolní děti mají svoje vzdělávací činnosti obohaceny o netradiční dny, ve kterých se seznamují s lidovými pranostikami, příslovími. Obě třídy během roku si připravují projektové a námětové dny, ve kterých si nejenom hrajeme, ale získáváme stále nové a nové poznatky o obyčejných věcech kolem nás
- I v letošním roce se budeme těšit na divadelní představení, hudební pořady pro děti, výlety, dopolední vycházky s Kryštůfkem a Aničkou do blízkého okolí Pecky. Určitě během roku se vydáme na zajímavé a pro děti přínosné exkurze (do ZOO se zoolektorem, jičínské hvězdárny, DDM v Nové Pace, knihovny...)
- Kromě pravidelných vzdělávacích činností nabízíme dětem zapojení do výtvarných a pracovních činností, každé úterý a středu odpoledne si děti mohou zacvičit na tělovýchovném náradí a pořádně protáhnout svá tělíčka, při hudbě a zpěvu si budou zdokonalovat své taneční dovednosti. Novinkou v letošním školním roce bude zpívání našich nejmenších dětí, které budou mít vlastní sboreček Zvoneček a společně se staršími dětmi budou moci předvést nejen rodičům, ale i široké veřejnosti své pěvecké a hudební schopnosti.

- Nadále budeme pořádat pro děti s rodiči, starší kamarády ze základní školy, ale i samotné rodiče odpolední akce, dílničky, přednášky a besedy. Prály bychom si, aby vzrůstala důvěra a spolupráce mezi MŠ a rodiči, aby rodiče projevovali sami zájem o zapojení svých dětí do celkového dění v MŠ. Velice důležitá spolupráce je zejména u dětí, u kterých klinický logoped po odborném vyšetření navrhuje individuální práci s dítětem. Na MŠ pracují 2 učitelky, které se dětem s vadou výslovnosti a řeči věnují. Ale zde to bez spolupráce s rodiči vůbec nelze. S dětmi, které potřebují individuální přístup v jiných oblastech, rovněž spolupracují učitelky s rodiči.
- Od října 2018 budeme s předškolními a staršími dětmi absolvovat plavecký výcvik v bazénu v Nové Pace. Těší nás, že v letošním roce budou jezdit všechny děti ze třídy U Vochomůrky – celkem 25 dětí.
- V loňském školním roce jsme se zapojily do programu Celé Česko čte dětem a Svět nekončí za vratky, cvičíme se zvířátky – zde máme určitě velké rezervy a chtěly bychom, aby obě akce více pronikly nejen mezi děti, ale i dospělé. Najdeme třeba rodiče, prarodiče, kteří by nám přišli přečíst nebo vyprávět po obědě pohádku? Bylo by to hezké.
- A co ještě? V našem úvodníku o mateřské škole nelze vyjmenovat všechny činnosti, které s dětmi děláme nebo budeme chtít dělat. O nich se budeme zmiňovat v dalších číslech Peckovských listů. Dveře naší mateřské školy jsou pro všechny otevřené. Pokud budete mít zájem, přijďte se k nám podívat.

Na závěr si jenom přejme, aby se nám všem práce v našem kolektivu dětí a dospělých dařila, aby děti v příjemném a hezkém prostředí školy prožívaly ty nejradostnější chvíle a získávaly zde takové informace a vědomosti, které potřebují ke svému všestrannému rozvoji.

za kolektiv MŠ
Jana Murdychová

Plni dojmů z Polska...

Druhý zářijový den se stal i přes skutečnost, že byl posledním dnem souvislého letně-prázdninového času, pro 50 lidíček ze Staré a Nové Paky, Pecky a Miletína dnem pohody, klidu i odpočinku. Konal se totiž další výlet ze série akcí pořádaných v rámci projektu „Sousedé nejen na mapě – poznáváme naše místní hodnoty“. Projekt má prostřednictvím obousměrných výletů spojit občany České a Polské republiky a prohloubit přeshraniční spolupráci. Tentokrát jsme mohli vyrazit do vesnice Mysłaków na každoroční dožínky, největší událost polského venkova.

Zájezdový autobus přijel na peckovské náměstí v 6.50 hod. a cca po čtvrt hodině byla naše skupina v čele s paní starostkou Štěrbovou připravena na jeho palubě k odjezdu. Vydali jsme se směr Lázně Bělohrad, abychom mohli v Miletíně sebrat zbylých 11 výletníků, a pak už nic nebránilo tomu nabrat kurz Dvůr Králové, Trutnov a za pohraniční obcí Královec pokořit českopolské hranice. Zatím nic nenasvědčovalo tomu, že by mělo akci korunovat slibované pěkné počasí. K českému oblačnu s občasným mrholením se za hranicemi přidala ještě hustá oblaka polské mlhy. Dobrou náladu v autobuse však pohled z okna příliš nezlomil. Pan farář Robak nepřestával kolem sebe šířit optimistickou náladu a tím nedal šanci myslet na nepovedené počasí ani dvěma za mnou sedícím farnicím. Stále byl ve spojení s našimi polskými hostiteli a tím vyřešil i malou chvíli nejistoty z krátkého ubírání se špatným směrem. Nakonec náš autobus zastavil po ujetých 113 kilometrech ve vesničce Zagórze Śląskie, abychom mohli absolvovat prohlídku tamního hradu Grodno. Hrad, podobný úrovni zachování tomu peckovskému, se nachází na hustě zalesněném skalnatém vrchu typickým metamorfovanými horninami rulami. Při výstupu nám byly k dispozici průvodkyně a tlumočnice, které s námi strávily zbytek akce. Závěrem prohlídky byl nezapomenutelný pohled do okolí z vyhlídkové věže hradu.

Během zbývajících cesty se oblaka začala protrhávat a objevilo se sluníčko. Po příjezdu před Mysłakóvský kostelík již na nás čekali organizátoři dožínky s panem starostou

a vřele nás přivítali. Od 14 hod. proběhla slavnostní mše, při níž místní rolníci přinášeli nápadité dekorace vytvořené z darů země. Po mši jsme se všichni průvodem odebrali k hřišti, kde byla připravena místa k sezení, pódium a množství stánků s nepřeberným množstvím produktů. Po krátké chvilce nejistoty pak začaly slečny nosit na stoly talíře s plátky vepřového masa a bramborami na americký způsob. Posilnění dobrým obědem a různými doprovodnými kapalinami (často s obsahem látky $\text{CH}_3\text{--CH}_2\text{--OH}$), jsme pak netrpělivě očekávali vystoupení naší čtyřčlenné kapely. Chlapi, z nichž jmenuji např. Františka Pavlíčka nebo Luboše Stuchlíka, se vrhli na věc v 16.45 hod. a obohatili polskou slavnost českými lidovými písněmi. Po chvilce se skoro všichni vystřídali na ploše před pódium a nezůstal snad nikdo, kdo by neskočil na tu polku (vyjma pana řidiče a muzikantů).

Jen škoda, že jakmile jsme se patřičně rozpálili, už jsme museli zase končit a pomalu se stěhovat do autobusu. Pro mnohé se možná stal nezapomenutelným okamžik dojemného loučení s Poláky. Z vísky jsme směr Marcinowice a Walbrzych vyrazili plni dojmů, radosti z pěkně stráveného nedělního času a dobré nálady, která o sobě dávala znát během celé cesty zpět. V celém úseku Trutnov–Pecka nám neúnavně hrála kapela a autobusem se linul zpěv. Celá akce jen potvrdila pověst polského národa jako národa přívětivého a pohostinného ducha. Troufám si tvrdit, že krom prohloubení mezinárodních vazeb tak trochu víc sblížila i nás samé.

Roman Hanuš ml.

Program na podzim

*Římskokatolická
farnost Pecka*

*Neděle 14. října
od 14 hod.*

Poděkování za úrodu

U kostela sv. Bartoloměje
– Tradiční podzimní akce plná barev s posvěcením plodů našich zahrádek, muzikou a malým trhem domácích výrobků z ovoce a zeleniny.

*Neděle 11. listopadu
od 9 hod.*

**Svatohubertská
troubená mše**

V kostele sv. Bartoloměje

*Čtvrtek 15. listopadu
od 17.30 hod.*

**Za potomky Kryštofa
Haranta v Podkrkonoší**
Fara Pecka

– Historická přednáška ředitele Krkonošského muzea v Jilemnici Jana Luštince

Změna programu
vyhrazena!

www.farnostpecka.cz

Povídka: Výlet do Prahy

„Mami, kdy se tatínek vrátí z práce?“
„Nevyptávej se pořád. Jdi si hajnout a ráno, až se probudíš, bude táta doma.“
„Ne, já na něj počkám.“
„Přijede večerním vlakem. Všechny děti už dávno spí. Nezlob, nebo bude zle. Medvídek Michal na tebe čeká v postýlce. Počkej, slyšíš jak pláče?“ řekla maminka.
„No, tak jo, půjdu spát.“

Medvídek Michal opravdu seděl na posteli. Vzal jsem ho do ruky a přešel k oknu. Z chodby jsem slyšel kroky. Otočil jsem se a ve dveřích stál táta.

„Tatí, já na tebe číhal, koukal jsem z okna, kdy pojede vlak,“ zvolal jsem radostně.
„Nazdar kluku, že nespíš? Já přijel dřív. Strejda Karel mě potkal a vzal mě autem. Dej mi pus a šup do peřin. Zítra pojedeme na velký výlet.“

„Jé, hurá a můžu si vzít s sebou Michala?“
„Určitě, ten nemůže chybět,“ řekl a tiše odešel.

Ráno jsem si našel modrý batůžek. Strčil si do něj míšu Michala a přidal mé oblíbené lentilky.
„Jsem připravený,“ zvolal jsem v kuchyni.
„To pojedeš v pyžamu?“ smál se tatínek.
„Připravila jsem ti na židli oblečení a nezapomeň si modrou čapku,“ řekla maminka.

Usadili jsme se v poloprázdném vlaku. Vytáhl jsem z batohu Michala a sledoval s ním ubíhající krajinu.
„Míšo, dej si svačinu, připravila jsem ti oblíbenou paštiku,“ řekla maminka.
„Nemám hlad,“ řekl jsem.
„Jen si dej, odpoledne budeš mít hlad,“ řekl tatínek.
„Kam vlastně jedeme?“
„Do naší stovčaté matičky Prahy.“
„Stovčatá Praha? To je nějaký velký zámek?“

„To je velké hlavní město, stojí tu Pražský hrad a je tu spousta krásných kostelů,“ poučovala mě maminka.

„Jé a my se tam půjdeme podívat?“
„Ano, vezmeme tě na Karlův most a možná se i projedeme lodí po Vltavě,“ řekl tatínek s úsměvem.

Vystoupili jsme na hlavním nádraží. Všechno se zdálo ohromné. Tolik spěchajících lidí jsem nikdy neviděl. Držel jsem se maminky za kabát, bál jsem se, že mě někdo unese. Když jsme vyšli ven do parku, bylo to mnohem příjemnější.
„Půjdeme na Václavské náměstí, vidíš toho velkého koně? To je svatý Václav,“ řekla maminka.
„On tady všechno hlídá?“ zeptal jsem se.
„Ano, všechno vidí a hlídá,“ řekl tatínek.
„Kdyby ses nedejbože ztratil, půjdeš ke koni a nehneš se na krok,“ řekla maminka.
„Neztratím,“ ujistňoval jsem ji.

Byl jsem jak v Jiřkově vidění. Dlouho jsem se koukal do naleštěných skleněných obrovských výloh. Bylo tu vystaveno mnoho barevných věcí, hraček a šperků. Pořád jsem zastavoval. Nemohl jsem se té krásy nabažít.
„Počkejte, počkejte na mě,“ volal jsem u každé lákavé výlohy.
„Poběž, jdeme na párek. Mám hlad jako vlk,“ volal tatínek.

„Už jdu,“ řekl jsem.
Nedalo mi to a zadíval jsem se na vystavenou broušenou vázu. Ve slunečním světle zářila, jako kdyby byla posetá diamanty.
„Musí být určitě ze zámku, taková by se mamince líbila,“ řekl jsem nahlas.
Otočil jsem se, ale nikdo nikde. Pátral jsem, ale všude kolem mě chodili cizí lidé.
Začalo mě bušit srdce.
„Mami,“ volal jsem tiše. Šel jsem rychle chůzí pořád dál po chodníku. Možná šli na párek do hospody a mě tu nechali. Brečel jsem a marně hledal, zda nezahlédnu tátův zelený batoh.

Všimla si mě postarší paní.
„Chlapče, co se ti stalo?“ zeptala se starostlivě.

„Já, já... se ztratil,“ řekl jsem zajíkávě.
„Jejda, ztratila se ti maminka? A co má na sobě?“
„Nevím, táta má zelený batoh.“
„Aha.“
„Bude u koně,“ vyhrkl jsem po chvíli.
„U koně?“
„U velkého koně, co hlídá lidi.“
„Myslíš svatého Václava na koni, na Václavském náměstí?“
„Asi jo.“
„To musíš jet metrem, tady jsi na Florenci. Ušel jsi moc velký kus cesty. Máš peníze na metro?“
„Nemám,“ řekl jsem smutně.
„Nevadí, dovedu tě tam,“ řekla paní a povzbudivě se usmála.

Vedla mě za ruku. V metru bylo hrozně moc lidí, všichni se tlačili. Málem mě ušlapali.
Konečně jsme vyjeli po schodech ven.
„Támhle je kůň!“ rozkřiknul jsem se a vytrhl se paní z ruky.
„Kluku nešťastná, dávej pozor, jezdí tu plno aut,“ volala paní.
To už jsem byl na místě a hledal rodiče.
„Michale, lumpe jeden,“ zvolal tatínek a pevně mě objal.
„Maminka umírala strachy, doma tě čeká výprask,“ zlobil se tatínek.
„Nehubuj na něj. Míšo, nestalo se ti nic?“ starala se maminka.
„Ne, ale mám obrovský hlad,“ řekl jsem.
„Jde se na párek a ty nám povíš, jak si nás našel,“ řekl tatínek.
„Támhle stojí paní, co mě dovedla,“ pověděl jsem.
„Kluk se našel, to mi spadl kámen ze srdce, ale řeknu vám, uličník je to velký. Běžel přes silnici, ani se nerozhlídl,“ lamentovala paní.
„My si to doma vyřídíme, moc děkujeme za pomoc,“ řekl tatínek a rozloučil se.
„To je tedy výlet, snad už nás žádné nemilé překvapení nečeká,“ vzdychla maminka a pevně mi stiskla ruku.

-an-

(Knap, Svárovský) u fy Malimo v Karl Marx Stadtu a dalších továrnách dohodnuto instalovat jeden stroj na zkoušku. Výsoká produkce vyžadovala však velmi dobrý materiál. Mezitím došlo ke zvýšení ceny o 50 %. Protože v ČSSR (ve Vsetíně) byl ve vývoji nový typ stroje zn. Metap, bylo rozhodnuto upustit od Malima a instalovat Metapy. Prvních 20 strojů bylo instalováno v r. 1978, dalších 40 v r. 1979. Těmito stavy je závod vybavován jako první v republice, snad i na světě. Z toho důvodu se střídají v podniku Tiba četné návštěvy ze SSSR, Polska, NDR, Maďarska, Bulharska, z rady RVHP, České plánovací komise, z podniku FMZO Investa a další.

Stroj Metap je založen na nové technologii, tj. na metodě tkaní a pletení (75 % tkaní, 25 % pletení).

Stará výroba bude ukončena v únoru 1980. Stavy typu Benninger zpracovávaly hedvábi. Materiálem pro Metapy je viskozová stříž, bavlna, směs bavlny a polyesteru, polyamidy, polyester. Výroba je zatím ve stadiu zkoušek, které probíhají uspokojivě. Výrobky z uvedeného materiálu slouží jako šatovky, dekorační textil, lůžkoviny.

Výroba v r. 1979 na strojích Metap: 1, 385 000 m, v r. 1980 se plánuje vyrobit 3 milióny m tkanin.

K nové výrobě textilií v n. p. Tiba bylo instalováno nové snovadlo zn. Elitex (výroba v ČSSR), nové snovadlo značky Schlathorst (z NSR) – jako první v ČSSR v tomto provedení, nový štichtovací stroj zn. Wolma – Platt (z Polska v anglické licenci). Závod se zhruba dobuduje v r. 1980, dokončí se v r. 1981. Bude potom jeden z nejmodernějších v ČSSR. V údržbě se provádí nový elekt-

rický rozvod a budují se nové plastbetonové podlahy.

Odborné učiliště pro příští pracovníky je ve Dvoře Králové, nyní je přebudováno na střední školu (absolventi s maturitou).

V závodě je zaměstnáno 148 pracovníků, tendence je klesající (výkonnější stroje, vyšší produktivita práce). Přadlena na starých hedvábnických strojích (obsluhovala 8 stavů) utkala za 1 hod. 3 metry látky na jednom stroji, na strojích zn. Metap utká za stejnou dobu 9 metrů a obslouží 10 stavů.

Pro ženy vznikly nové profese: snovačka, sukačka, tkadlena, klasifikářka – nové formy

práce. Námaha žen klesá. Brigáda socialistické práce je jedna.

Závazky zaměstnanců k práci v závodě i k různým akcím jsou pravidelně organizovány, na příklad ke zvýšení kvality, ke splnění plánu.

Při závodě je zřízen internát pro učnice a pracující. Zaměstnanci se mohou stravovat v závodní jídelně, lékařskou službu provádí obvodní lékař ve zdravotním středisku v Pecce. Pro kulturní účely je vybudován kulturní dům, který slouží i veřejnosti. Dělníci se zúčastňují rekreačních pobytů ROH a různých zájezdů v ČSSR i v cizině (Tatry, Baltické moře, Maďarsko, Bulharsko, Jugoslávie, NDR, Polsko – 1977 Osvětim).

Dělníci vytvářejí v závodě organizace a mají vliv na řízení závodu (závodní rada, ROH, KSČ, SSM, SČSP, milice). Zlepšovatelského hnutí se zúčastňují dělníci i technici.

Připravila Věra Kociánová

Foto: Sběrka soudobé dokumentace a kopií na hradě Pecka

Mgr. Helena Víznerová, advokátka

informuje o otevření pobočky advokátní kanceláře
v Pecce

občanské a obchodní právo
kupní, darovací a jiné smlouvy
rozvody, péče o dítě, výživné
zastupování v soudním řízení

Kontakt: tel.: 774 619 601, e-mail: ak.viznerova@centrum.cz

Tablo z první světové války čeká restaurování

V blízkosti mariánského oltáře v kostele sv. Bartoloměje má už po mnoho desetiletí své nenápadné místo pietní tablo připomínající 75 mužů z Pecky a přilehlých vsí, kteří zahynuli během 1. světové války. Každý z nich je zachycen na portrétní fotografii, pod kterou najdeme jméno a příslušnou obec. Zub času se na tablu bohužel podepsal a některá jména už jsou téměř nečitelná. Na štěstí tablo zaujalo docenta královéhradecké univerzity, historika Tomáše Petrůčka, když v Pecce během festivalu Farní zahrada v roce 2016 prezentoval svou přednášku Identita moderního člověka. Docent Petrůček nabídl, že bude rád sponzorovat kompletní restaurátorskou-konzervátorskou ošetření fotografií, které by prodloužilo jejich další životnost. Farnost samozřejmě ráda souhlasila. V letošním roce jsme navázali spolupráci s knižní restaurátorkou Kateřinou Samkovou-Mrovčovou, která si v červenci převzala tablo k záchrannému zásahu.

Celkové náklady na opravy mají činit přibližně 30 tisíc korun. Pokud se vše podaří, bude vylepšené tablo zpět v peckovském kostele během října tak, aby mohlo být v rámci celopeckovských oslav v neděli 28. října při ranní mši pietně posvěceno a uctěna památka mužů, kteří položili životy ve válce, jejíž konec přinesl osamostatnění naší republiky.

Věra Kociánová

Jak nenaletět energetickým šmejdům

Řečeno slovy jedné filmové postavy ze známého českého filmu: „Rozmohl se nám tady takový nešvar.“ Bohužel na tento „nešvar“ již doplatily desítky, možná stovky lidí, kteří přišli nejen o svůj čas, ale zejména o své peníze. Řeč je zde o tzv. energetických aukcích. Nejedná se o nás někdy uvažoval o změně dodavatele energie. Také proč ne, je to naše právo. Vždy je ale třeba ke změně dodavatele přistupovat s rozmyslem, vybrat si jej v nejlepším případě sami, podle referencí, cen, zkušeností apod. Určitě se vám již stalo, že přijmete hovor a hlas na druhém konci vám nabídne možnost ušetřit za energie a dokonce vám toho nejlevnějšího dodavatele vybere sám. Kámen úrazu ovšem nastává v okamžiku kdy zákazník o podobné služby nemá zájem, po telefonu však uzavře smlouvu, aniž by o tom měl tušení. Málokdo si totiž uvědomuje, že vyslovením pouhého „ano“ je smlouva uzavřena. Zákazník rovněž většinou ani netuší, s kým hovoří, proto je velice obtížné odstoupit do smlouvy do 14 dnů od jejího uzavření, a jakmile pak smlouvu nedodrží či vypoví později, vystavuje se riziku smluvních pokut.

Nejlepší obranou je v těchto situacích prevence. Mezi nejdůležitější pravidla ochrany před energetickými šmejdy patří tyto zásady: neotvírejte dveře lidem, které neznáte; nepřijímejte hovory od neznámých telefonních čísel; jakmile již dveře otevřete, nepouštějte nikoho do bytu či domu, nikdy za žádných okolností nikomu nesdělujte, kdo je vašim dodavatelem energií a neukazujte vyúčtování či smlouvu; nikdy nepodepisujte něco, čemu nerozumíte či prázdný list papíru nebo nevyplněný formulář; pokud již přijmete hovor, k ničemu se nezavazujte, raději hovor ihned ukončete. Lidé, kteří podobné nabídky přinášejí, mohou být dotěrní a vyvíjet na vás nátlak, ale nemohou vás k ničemu nutit.

Občanská poradna Jičín vám může pomoci nejen v těchto situacích, poskytuje odborné sociální poradenství v oblasti řešení dluhů, rodinného či pracovního práva, obětí trestných činů aj. Své služby poskytuje bezplatně a diskrétně.

Najdete nás na adrese Vrchlického 824 v Jičíně (vchod z Husovy ulice), kontaktovat nás je možné rovněž na telefonu 736 472 676 či e-mailem na opjicin@ops.cz.

Simona Davidová

Setkání nad knihou

Na jaře letošního roku zahájila naše knihovna spolupráci s Domovem s pečovatelskou službou, který se nachází v Pecce nedaleko knihovny a který v současné době využívá okolo 20 klientů. Domluvily jsme se s paní Adamcovou, vedoucí pečovatelských služeb, na pravidelném pořadu – Setkání nad knihou. V rámci této akce zprostředkuje knihovna těm, kteří se ve sjednaný čas dostaví do společenské místnosti, informace o činnosti knihovny, o knižních novinkách a zajímavostech ze světa knih. Tím hlavním, na co se všichni těšíme, je ale čtení krátkého úryvku z předebrané knihy.

Scházíme se přibližně jednou za měsíc, termín si domlouváme vždy dopředu tak, aby se to oboustranně hodilo. Paní Wolfová nám připraví malé občerstvení a zpříjemní nám tak nadcházející chvíle nad čtením, které nám rychle uplynou v milé a příjemné atmosféře. Vždy nám zbyde ještě čas na povídání si o knihách nebo o běžných životních starostech a na konci si ještě každý vybere z donesené

nabídky knih. Mezi oblíbené čtivo u seniorů patří historické romány, detektivky, životopisy, cestopisy atd. Úspěch ale mají i audioknihy, které si stále více nacházejí oblibu mezi staršími lidmi, nejen mezi osobami se zhoršujícím se zrakem, ale i u ostatních.

Během pěti setkání jsme si představili okolo 30 knih, patří mezi ně například různé povídky (Chvála věcí obyčejných), vzpomínky regionálních osobností (Babička Zlata vypravuje), společenské romány (Guláš pro Masaryka), životopisy nejen slavných osobností (Dora Němcová) atd. V červenci a srpnu jsme si dali prázdninovou přestávku a začali jsme se opět scházet v září, kdy bylo v plánu čtení o vzniku Republiky.

Věřím, že jsme zahájili dobrou spolupráci, která bude trvat co nejdéle, a zpestřili čas některým klientům pečovatelského domu a budeme tak činit doufejme i nadále. Sama za sebe musím říci, že na každé setkání se vždy velmi těším.

Lenka Knapová

Nabídka knih

Konec první světové války a vznik československa 1918–2018

V knihovně jsme pro vás připravili výběr z literatury k tomuto tématu:

Pavel AUGUSTA
Československo 1918–1938.
Praha: Albatros, 1999.
Ilustrovaná encyklopedie pro děti od 10 let z edice Dějiny v obrazech.

František EMMERT
Českoslovenští legionáři za první světové války.
Praha: Mladá fronta, 2014.
Bohatě vypravená publikace přibližuje pohnutou historii československých legií od založení prvních malých jednotek až po vznik mnohatisícové armády.

Jiří KOVTUN
Republika v nebezpečném světě: éra prezidenta Masaryka 1918–1935.
Praha: Torst, 2005.
Historická práce věnovaná období prezidentství T. G. Masaryka (1918–1935) patří k tomu nejlepšímu, co bylo o novodobých českých dějinách napsáno. Je zároveň monumentálním i čtivým obrazem dobové české společnosti.

Zdeněk LEŽÁK
Stopa legionáře.
Praha: Argo, 2014.
Příběh československých legionářů v průběhu první světové války zpracovaný formou komiksu nejen pro mladší čtenáře.

Jan BAUER
Převratné události v českých dějinách.
Frydek-Místek: Alpress, 2015.
Ve třiceti kapitolách představuje autor klíčové události českých dějin od 7. století až po sametovou revoluci roku 1989.

Peckovská TIBA – zbyly jen vzpomínky...

Více než století byla v Pecce největším zaměstnavatelem zdejší textilka. Vloni zde však byl provoz ukončen a výroba přesunuta do dceřinného podniku v Lázních Bělohradě. Důvody byly podle slov ředitele Marcela Hausera ekonomické – další fungování peckovského podniku, od r. 1997 E&M Manufacturing, by totiž vyžadovalo investice do modernizace (například kotelny) v takové výši, že pro současného majitele bylo výhodnější přestěhování výroby do sousedního města.

Textilku v Pecce nechala postavit vídeňská firma M. B. Neumann v letech 1899–1900. Provoz na 384 stavech byl zahájen na podzim roku 1900 a prvním ředitelem textilky byl budoucí Peckovák Adolf Popper. Během první poloviny 20. století se podniku (od r. 1924 pod názvem M. B. Neumann a synové – Union) dařilo prosperovat, výjimkou byla 30. léta, kdy v souvislosti s celosvětovou hospodářskou krizí došlo k omezení výroby a masivnějšímu propouštění zaměstnanců. Provoz byl plně obnoven v roce 1936. Za války převzala vedení podniku německá firma UTAG, část stavů byla přestěhována do Nové Paky. Po skončení války přešla textilka hned v první polovině roku 1945 do národní správy a další rok fungovala pod názvem UTAG – Union, akciová společnost pro průmysl textilní, tiskárna látek Dvůr Králové nad Labem – tkalcovna Pecka. V roce 1946 přijal podnik název TIBA (Textilní tiskárny, úpravny a barevny, národní podnik Dvůr Králové nad Labem – závod Pecka) – práci tu mělo 280 lidí. V roce 1949 si podnik přibral do názvu jméno tehdejšího ministra kultury a po několik dalších let se prezentoval jako Závod Václava Kopeckého.

O fungování TIBY v letech 50.–70. letech se podrobněji rozepsal tehdejší kronikář Karel Machek. Kapitulu z peckovské kroniky si dovoluujeme připojit v plném znění:

Od r. 1951 se v n. p. Tiba zaváděly nové formy práce, zvyšovala se produktivita, nastal rozvoj socialistické soutěže a zlepšovatelského hnutí. Nastupuje nový ředitel Jaroslav Baier.

Instalace nového strojního zařízení značně zatížila stávající transformátor; často docházelo k automatickému vypnutí. Dovezen nový transformátor 400 kW ze závodu Vorlech. Energetická situace se celostátně zhoršovala, v r. 1951 docházelo k takovému vypínání sítě, že závod z celkové denní pracovní doby 17 hodin pracoval třeba jen 3 hodiny. Byl proto dovezen z n. p. Orban Vikoř parní stroj o 320 NP, k tomu z n. p. Benar Valkeřice nízkootáčkový generátor. První provoz zahájen v r. 1952, jen na jednu směnu pro nedostatek uhlí.

V r. 1956 rozšířena vodní nádrž. Někdy byla výroba elektřiny nedostatečná. Pracovalo se tak do r. 1962, pak se závodní elektrárna likvidovala.

V r. 1955 byl zakoupen bývalý hostinec proti továrně (příspěvek ministra Václava Kopeckého) a přestavěn na

kulturní dům nákladem 20 tisíc Kčs. Se závodním výborem byla uzavřena smlouva, podle které ZV ROH užívá bezplatně objekt. Provoz tu zahájen v r. 1956.

V témže roce byly zřízeny v bývalém lanovišti umývárny, kancelář skladníka a vrchního mistra (v rámci generální opravy). V následujících letech byly provedeny další úpravy jako přemístění kanceláří, úprava kantýny, zřízena ošetřovna, rozšíření expedice.

V závodě byly instalovány stroje zn. Benninger. Počítalo se, že se na nich bude zpracovávat jen buničina, ale začala se stále více přidávat do útku bavlna. Poněvadž byl z přadelen dodáván materiál většinou v potáčích, byl zakoupen v r. 1968 v n. p. Totex 80 vřetenový konovací stroj. Roku 1962 instalován u šlichtovacího stroje zn. Sucher automatický regulátor hladiny a teploty šlichty.

V r. 1966 došlo k výstavbě samostatné přípojky na vedení Lipnice – Pecka – Vrchovina, v r. 1967–68 vybudována rozvodna a instalován transformátor 630 kW, 15. února 1969 zapnuta stanice do trvalého provozu.

Stav zaměstnanců se stále snižoval, dělníci odcházeli do výhodnějších průmyslových odvětví nebo do důchodu. Bylo proto povoleno nábořem na školách získat mládež. Nábor začal v r. 1964 a proveden na školách v okrese Jičín. Učnice byly ubytovány a zaměstnány v závodě Lázně Bělohrad, do pracovního procesu v Pecce se zařadily v r. 1966. Závod přijal také dělnice polské národnosti. V r. 1965 přišlo 11 děvčat, ubytovány v domě čp. 212. Později přišly další a počet se rozšířil až na 20. Nábor učnic později rozšířen o okres Mělník. Zaznamenávána velká fluktuace.

V r. 1965 vypracován investiční úkol na přestavbu domu čp. 213 na internát. Výstavba provedena v r. 1966–67.

V r. 1971 zakoupen šlichtovací stroj zn. Sucker nejnovějšího typu. V r. 1973 provedena rekonstrukce kotelny. Instalovány dva poloautomatické kotle (Vihorlat – 60 m², Slatina 100 m²).

Roku 1973 odchází do důchodu ředitel Jaroslav Baier, nastupuje za něj Vl. Knap.

Od r. 1967 se ukazovalo, že nelze dále udržovat provoz se zastaralým strojním zařízením a že je nutno přikročit k rozsáhlé modernizaci závodu. Uvažováno o instalaci strojů Malimo z NSR místo dosavadních tkalcovských stavů typu Benninger. Po návštěvě NSR v dubnu r. 1975

Zveme vás na naše akce

3. října v 9.30 hod.

Virtuální univerzita 3. věku.

První přednáška zimního semestru.

Téma: Gian Lorenzo Bernini – genius evropského baroka.

Cena: 350 Kč pro registrované čtenáře, 400 Kč pro ostatní.

Garantem studia je ČZU v Praze.

11. října v 16 hod.

Založení Republiky.

Přednáška, ve které si stručně shrneme dějiny našeho národa a budeme společně hledat okamžiky, které daly podnět k touze po samostatnosti. Kde jsme čerpali inspiraci pro založení nového státu? Proč se to podařilo až v roce 1918 a ne dřív? Co se změnilo v životě obyčejných lidí? Vstup zdarma.

12. října v 18 hod.

Putování Moravou.

Degustace 5 vinařství na sále hasičské zbrojnice v Pecce.

Cena: 300 Kč, v ceně je malé občerstvení a hudba. Předprodej vstupenek v knihovně.

31. října v 17 hod.

Kde ženy vládnou.

Kulturně-cestopisná přednáška je postavena na zábavných historkách a pojednává o výpravách do míst, kde jsou za slabší pohlaví považováni muži! Fotky, malby, videa a hudba dokreslují atmosféru občas až bizarních setkání s místními lidmi. Animované ilustrace vysvětlují základní rysy každého kmene. Lektorka: Kateřina Karásková. Vstup zdarma.

Převrat v Pecce

Sté výročí české (československé) státnosti je příležitostí k hlubšímu zamyšlení nad hodnotami, které dnes považujeme za natolik samozřejmé, že jsme schopni s nimi hazardovat – ovšem cesta k naší státní suverenitě, k uznání češtiny jako jediného úředního jazyka nebo různým občanským svobodám byla dlouhá a složitá...

Převrat dne 28. října zastihl městečko Pecku zamlklým. Otcové rodin, synové byli v beznadějně válce pro Rakousko. Bystrému pozorovateli neušla však tajná radost všech česky upřímně cítících občanů nad nezdařením rakouských armád, který pronikal již až do odlehlých výšek horských. Každý cítil, že se něco připravuje. Veliké slavnosti květnové v Praze daly tušit slibnou budoucnost našemu národu.

Vždy zřetelněji a s větší úctou vyslovováno bylo to kaceřované jméno „Masaryk“, mluvilo se o legiích našich za hranicemi, ale nikdo nevěděl nic určitého, nic přesného.

Dne 28. října 1918 přinesli občané, kteří přijeli do Pecky, zprávu, že jest uzavřen mír a v Praze že vyhlášen je samostatný stát československý. Zpráva ta příliš překvapila, takže jí nikdo nechtěl ani věřit. Tak byl lid zvyklý již na ony svízele válečné a trampoty, že těžko dovedl si představit něco nového, lepšího.

Ale překvapení toto netrvalo dlouho. Dne 29. října ráno vyvěsil poštovník Josef Procházka na poště telegram následujícího znění:

Ode dneška jste ve svém vlastním státě. Zachovávejte klid a řiďte se pokyny Národního výboru jako vašeho představitele.

Teď již bylo jasno, že nová doba nám začíná a nyní teprve každý věřil, že bude volněji dýchat.

Však bylo to ihned patrné. Vojáci dleli na zdravotní dovolené rázem se uzdravili. Všichni strhávali s čepic jablíčka s monogramem posledního rakouského císaře Karla. Ti byli s Rakouskem formálně vyrovnáni ihned. Mnozí však rozvážnější občané celé věci dosud nedůvěřovali a šli se převéřít do Nové Paky.

Zatím již hloučky lidu kupily se porůznu za živého rozhovoru a každý se těšil a radoval. Na ulici se objevil obecní strážník Antonín Rejmont se žebříkem a sundá-

val rakouské orly s radnice, kde byla četnická stanice, s poštovního úřadu, s domu p. Šorma na náměstí, kde byla trafika. Vše dělo se za veselosti a různých vtipů kolemstojících.

Tělocvičná jednota „Sokol“ vyvěsila ihned na zříceniny hradu prapor v barvách národních.

Zbylí zde členové obecního zastupitelstva se sešli, aby ustanovili pořad slavnosti, která se měla konati příštího dne.

Dne 30. října 1918 seřadilo se všechno občanstvo i děti ve veliký průvod u měšťanské školy. Krásně vyjímaly se v průvodu dívky v národních krojích a vesele v podzimním vzduchu třepotaly se nad jejich hlavami sta praporků v barvách národních. V čele průvodu kráčela hudba zdejšího kapelníka pana Zlatníka. Průvod hrnul se za veselých zvuků povelů a za zpěvu národních písní směrem k pivovaru, pak po silnici vedoucí pod hřbitovem kolem celého městečka na náměstí. Tam s balkonu domu „u Kolářů“ č. 12, patřícím slečnám Čerňovským, uvítal přítomné v osvobozené vlasti starosta městečka Václav Bohdanecký. Po té odborný učitel František Brykner přečetl vyzvání Národního Výboru k národu. Na to ujal se slova ředitel školy Rafael Engelman a zvučnými slovy promluvil o významu našeho osvobození a o našich osvoboditelích. Lid rozjařen volal: „Sláva Masarykovi“. Na to hudba zahrála hymny: „Kde domov můj“ a „Hej Slované“.

Pak se všichni rozešli, aby každý započal nový život, život lepší, život republikánský.

Tak oslavila Pecka první národní svátek.

Z peckovské kroniky vybrala kronikářka

Věra Kociánová

Foto: Sběrka soudobé dokumentace a kopií na hradě Pecka

Lenka HOLUBIČKOVÁ
Hrobům v dále.

Jilemnice: Gentiana, 2014.

Kniha vzdává poctu všem, kteří kdysi museli opustit své domovy, rodiče, manželky a děti a jít do neznáma, aby bojovali za zemi, kterou považovali za svou vlast. Kniha obsahuje základní údaje o mužích, kteří se v někdejších jilemnickém okrese narodili nebo zde měli domovskou příslušnost.

Karel ČERMÁK
Stoleté příběhy.

Jilemnice: Gentiana, 2010.

Ve své poslední publikaci, kterou vydalo nakladatelství Gentiana, se Čermák zaměřil na období sklonku habsburské monarchie v oblasti Českého ráje, které pojal jako úctyhodnou koláž složenou z dobových snímků, převážně pohlednic, doplněnou texty charakterizujícími život lidí v tomto regionu na počátku minulého století.

Dostupnost knih si můžete ověřit v našem on-line katalogu umístěném na našich webových stránkách www.pecka.knihovna.cz, osobně v knihovně nebo telefonicky: 493 799 015, 602 556 142.

7. literární křížovka

Tajenka obsahuje 2 knihy české spisovatelky a překladatelky, jejíž debutový román *Slepá mapa* byl nominován na cenu Česká kniha 2014. Správné znění tajenky z minulého čísla Listů Peckovska 1/2018 je: Birthday Girl.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
A										
B										
C										
D										
E										
F										
G										

Vodorovně:

A: Jednotka plošného obsahu

(Polsko); část ruky

B: 1. část tajenky; počáteční

jméno autora knihy Počátek

C: Mlha; odborník

D: Značka úklidového prostředku;

úspěšná píseň; chatovací zkratka

E: Jméno spisovatele Pavla;

popravčí; 2. část tajenky

F: Zrakový orgán; MPZ

Nizozemí; spočítat

G: Set; souhlas; i tamto

Svisle:

1: Kdo (anglicky); naše národní přírodní rezervace

2: Plochá trojúhelníkovitá kost

3: Řeka v západních a jižních Čechách; předložka

4: Železný oštěp (zastarale); části domu

5: Oporovací spojka; síň

6: Římskými číslicemi 50;

východ; MPZ Tuniska

7: Poznávací značka letadel českých aerolinií; chem. zn. platiny; SPZ Hradce Králové

8: Tázací zájmeno; druh

implantace aortální chlopně

9: Ucho (anglicky); mít sen

10: Zkratka trhavin;

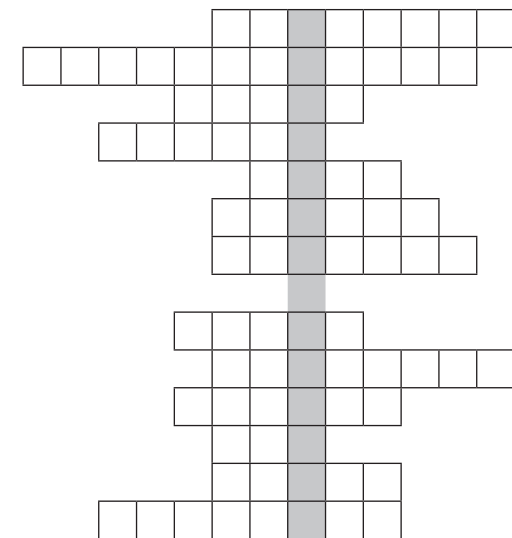
Severoatlantická aliance

Pomůcka: Ear; kýř; SOOS; TAVI;

TSN; wloka

Křížovka: Osobnosti Peckovska

V tajence je ukryto jméno peckovského rodáka–pedagoga, spisovatele, etnografa. Působil v Jičíně a na gymnáziu ve Slaném. Publikoval práce filologické, filozofické a pedagogické. Věnoval se osvětové činnosti. Jeho školní zásluhy byly tak výrazné, že mu byl při odchodu do výslužby udělen titul školního rady a později byl jmenován rytířem řádu Františka Josefa. V r. 1911 byl zvolen starostou města Slaného a byl jím až do své smrti.

jedovatá houba

v neděli 23.9. nastává podzimní...

na podzim padá ze stromů...

plod jabloně

hlemýžď

válcovitý výrobek z vosku

zaniklé povolání (noční hlídač)

společenský tanec, který vznikl v Čechách

9. září se konal na Pecce 6. ročník...

opak smutně

zařízení k pečení potravin a vytápění chalupy

na podzim chodíme pouštět...

pozemek, na němž se pěstuje vinná réva

V zatačce naproti kostelu vzniklo turistické centrum

Pecka má nové Turistické centrum, pohádkové postavy svoji výstavu a *Poselství novopackého klášterního mnicha* je na světě!

Vzpomínáte na rok 2012, když paní Nadě Hamanová vydala knížku pro děti Peckovské pohádky dědečka Aloise? Jedna pohádka vypráví o nepoctivém pekaři, který bydlel v domku hned pod hradem Pecka za dob Kryštofa Haranta. Sám hradní pán ho potrestal za to, že šidil váhu chleba a nechal ho za trest máchat v kašně

na náměstí. Až o mnoho let později žil v menším domečku v prudké zatačce naproti kostelu pekař Manych. Jeho chleba i ostatní pečivo bylo tak výborné, že si pro ně chodili lidé z celého okolí. Tehdejší pekařství bylo pro lidi místem, kde si povídali a setkávali se s ostatními. Tento domeček nepochybně patřil a patří do peckovské historie. Díky rekonstrukci domu paní Nancy Engelen a nově otevřenému Turistickému centru i do současnosti. Tento krásný žlutý dům s nápisem „Josef Manych – Pekařství“ z jedné strany a nápisem „Prodej uhlí“ ze strany druhé má i novou náplň. Do jeho útroeb se nastěhovaly pohádkové postavy z knížky Pohádky dědečka Aloise z Pecky. Poskytuje i odpočinkové místo pro rodiny s dětmi. Díky paní Nadě Hamanové se tu dozvíme spoustu zajímavých informací o současné i historické Pecce, přilehlých vesničkách a mnohé další.

Při návštěvě infocentra jsem si povídala právě s peckovskou autorkou několika knih, paní Hamanovou. O této dámě bych mohla napsat spoustu řádků navíc, ale je velmi skromná a nepřála si to. Avšak, snad mi promine, několik slov si v následujících řádcích dovoluji. Okolo domku pekaře Manycha chodí téměř denně. Když byl dům po opravě otevřen, vydala se za majitelkou, která si přála, aby dům i po rekonstrukci sloužil Peckovákům a otevřela tu Turistické centrum. Paní Hamanová pověděla majitelce svůj nápad o výstavě pohádkových postaviček dle knížky. Slovo dalo slovo a dům s celoročním využitím je na světě.

Co tu na vás vlastně čeká? Hlavně informační materiály z Pecky i celého regionu. Je tu výstava pohádkových postaviček z knížky Pohádky dědečka Aloise z Pecky. Můžete si zde domluvit prohlídku našeho městečka se čtením pohádek a hledáním vílího pokladu (taky dle jedné pohádky

z knížky) na Vílím paloučku pod hradem. Načerpáte informace nejen o Pecce, ale celém širokém okolí, prohlédnout historické fotografie Pecky a spoustu dalších a zakoupit si nejednu autorčinu knížku. Pozor, prohlídka je možná vlastně kdykoli. Celé září tu jsou pro vás k dispozici denně, mimo pondělí. V říjnu a listopadu o víkendech

a v jiné dny a měsíce je to na domluvu na e-mailu: pohadkovapecka@centrum.cz. Paní Hamanová provází a vypráví příběhy rodinám s dětmi, skupinám, ale i školám a školkám.

Pohádková knížka Pohádky dědečka Aloise z Pecky je o historii městečka Pecka, a to ve velmi pěkném, pohádkovém zpracování. Navíc v letošním roce se knížka dočkala nového vydání. Dědeček Alois v knížce neumírá, najdeme tu kouzelnou vánoční kapitolu a nové tváře hlavních hrdinů a barvy starým fotografiím dala ilustrátorka paní Vladimíra Bíliková Vopičková. Tato knížka vyšla v nakladatelství Junior a je k dispozici u všech knihkupců, ale také v našem infocentru v Pecce. Pokud ji ještě nemáte doma, může být dobrým tipem na první vánoční dárek, co říkáte? A když už jsme u těch vánočních dávků, rodiče či prarodiče by mohla zaujmout nová kniha Poselství novopackého klášterního mnicha, jejíž autorkou je též naše „Peckovanda“ paní Hamanová.

A jak se to tak stane, že původním povoláním zdravotní sestra, později vedoucí pečovatelské služby v Pecce se dostane k sepsání knihy o novopackém klášterním mnichovi, studuje historické prameny a knihy v archivech, spolupracuje s památkovým ústavem a věnuje volný čas tímto směrem? Možná šlo o náhodu. Na jednom pracovním školení, když paní Hamanová pracovala právě jako vedoucí v pečovatelském domě v Pecce, se seznámila s paní Fučíkovou z Života bez bariér, který má své působení v novopackém klášteře. Paní Fučíková vyprávěla o mnoha činnostech, které sdružení dělá nejen pro své klienty s hendikepem, ale také pro obnovu novopackého kláštera. Volný čas na pracovním školení tak dámy trávily diskuzemi o historii a současnosti kláštera. Paní Fučíková pak požádala paní Hamanovou, aby napsala knihu

stěhování paulánských mnichů z Chotče, najdete zde fotografie a informace o lékárně a klášterní bylinkové zahradě. Kniha Poselství novopackého klášterního mnicha je obdivuhodné dílo, za kterým stojí píle a vytrvalost autorky.

o novopackém klášteře. Tematika paní Hamanovou zaujala, ale na začátku měla velké obavy z historických dat.

Rok a půl paní Hamanová žila svou novou knihou, navštěvovala archivy, památkový ústav, studovala nashromážděné materiály manželů Fučíkových a v samotném klášteře znala každé zákoutí. Kniha je vyprávění paulánského klášterního mnicha, který čtenáře provede jednotlivými kapitolami. Začíná nalezením sošky Panny Marie, pokračuje stavbou kláštera, prozrazuje, kdo byl František z Pauly, jak to bylo se

Paní Hamanová má můj velký obdiv. Tato nenápadná žena tráví svůj volný čas se svými vnoučaty jako každá správná babička, ale když si utrhne kus času i pro sebe, věnuje se fotografování a psaní. Její prvotinou byl příběh z Paříže – Hořká příchut' štěstí, pak přišly pohádky dědečka Aloise. Společně s panem Petrem Pavlem napsali knihu o okolních vesnicích Pecky, nyní zajímavá historická četba a sada fotografií o novopackém mnichovi a doma ze šuplíku už vyskakuje nový pohádkový příběh o Radkyňáčkovi, na který se moc těším. Znamená to spousta času stráveného v kronikách a archivech a pak „překlad“ do řeči nám a dětem srozumitelné. Její působení v novém infocentru je velmi srdcová záležitost, stejně jako její milovaná Pecka, která je i díky její práci zařazena do Pohádkového království a propagována na různých pohádkových akcích po celé republice. Však v roce 2015 navštívil Pecku samotný Pohádkový král Václav Vydra. Přijďte na návštěvu do domečku, kde se na pár chvil vrátíte do dětství a vkročíte do historie dávno minulé.

Touto cestou bych ráda poděkovala paní Hamanové za příjemné povídání, spolupráci na tomto článku, prohlídku pohádkové výstavy, ale také za její propagaci našeho městečka Pecka a práci pro nás všechny. Děkuje!

-pc-

Poutová zábava v Kalu

Svatojánská pout'ová veselice v Kalu se koná od roku 2005, co byl vysvěcen zvon na návsi.

Akci pořádá Sbor místních dobrovolných hasičů. Sobotní zábava dne 23. června začínala v odpoledních hodinách oblíbenou country kapelou Náhoda. Jako hřeb večera vystoupil dívčí soubor Superkalky, fungující dva roky. Poctivě trénují maminky i dcery v místním kulturáčku a vymýšlí stále nové nápady.

Superkalky rozparádila svým tancem a skvělou choreografií celou náves s písní Holky z naší školky. Traduje se o nich, že jsou krásné, protože pijí vidonickou vodu. Diváci byli nadšení. Děvčata sklídila obrovský aplaus. Poté rozlévala lidem dětské i pravé šampaňské.

I přes špatné dešťové počasí si návštěvníci nenechali zkazit náladu. Přijeli i příšši z okolních vesnic i městeček. Někteří se zahřáli skleničkou něčeho ostřejšího, jiní se ohřívají u grilu. Pochvalovali si výborné bramboráčky, po kterých se hned zaprášilo. Pak je přivábila vůně klobás a grilované kýty. Děti dováděly, tančily, jezdily na kole nebo si hrály na hřišti.

Na závěr to v autobusové zastávce na návsi rozbalila kapela Správná dvojka. Tančilo se a zpívalo do pozdních hodin. Vládla pohodová sousedská atmosféra. Lidé odcházeli s úsměvem na rtech. Už teď se těší na příští pout'.

Alena Nedomová

